

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.3/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA nr. 8J

Ședința publică din 22 aprilie 2015

Președinte _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului M. L., judecător în cadrul Judecătoriei B., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.h) teza a I-a și art. 99 lit.t) rap. la art.99 ind.1 alin.(2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător D. B. și pârâtul judecător M. L., personal și asistat de avocat M. M., cu împuternicire avocațială aflată la dosar, fila 67.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează secției că la data de 06.04.2015, pârâtul a depus întâmpinare și un set de înscrisuri, comunicate Inspecției Judiciare la data de 8.04.2015, iar la data de 21.04.2015, Inspecția Judiciară a depus răspuns la întâmpinare, comunicat pârâtului astăzi.

Părțile, având pe rând cuvântul, învederează secției că nu au chestiuni prealabile de invocat.

Secția procedează la audierea pârâtului M. L., declarația acestuia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele secției, pârât, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă părților cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu solicită noi probe în dovedirea acțiunii, cu excepția înscrisurilor aflate la dosarul cauzei.

Pârâtul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le depune în ședință publică.

Nemaifiind alte cereri de formulat, constatând cauza în stare de judecată, secția acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la

art.100 din Legea nr.303/2004, avându-se în vedere probele administrate în cauză.

Sub aspectul abaterii disciplinare reprezentate de prevederile art.99 lit. t) din Legea nr.303/2004, respectiv „exercitarea funcției cu gravă neglijență”, se arată că fapta a fost dovedită, latura obiectivă, astfel cum s-a reținut în rezoluție fiind dată de încălcarea unor norme procedurale clare, care nu suportă nici un fel de interpretări. Acestea vizează conținutul hotărârii și obligația instanței de a se pronunța asupra tuturor cererilor cu care este investită.

Sub aspectul laturii subiective, se arată că prin probele administrate în cauză s-a fost făcută dovada gravei neglijenței, culpa fiind gravă, nescuzabilă și neîndoielnică, fiind dată tocmai de circumstanțele fiecăreia dintre cauzele analizate.

De asemenea, consecințele care au rezultat din modul de instrumentare și soluționare a cauzelor, sunt apreciate ca fiind grave, întrucât au condus la reluarea judecății în primă instanță, în majoritatea cauzelor prin parcurgerea și a căilor de atac, în final conducând la temporizarea procedurii.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. h) teza a I-a din Legea nr.303/2004, au fost avute în vedere atât aspecte din cauzele analizate cu ocazia primei abateri disciplinare, cât și dosare distincte, iar ca și motive de temporizare au fost reținute cele privind acordarea unor termene lungi, neadaptate motivelor de amânare, unele dintre ele fiind nejustificate, neluarea unor măsuri eficiente care să conducă participanții la procedură să îndeplinească în termen obligațiile stabilite de instanța de judecată, stabilirea unor termene lungi pentru soluționarea unor cereri de completare/

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

îndreptare a erorilor materiale, amânarea repetată a pronunțării de până la 24 de ori într-unul dintre dosare și redactarea cu întârziere de până la 10 luni cu depășirea termenului de redactare. Din cauzele analizate, se arată că, nu a reieșit faptul că aceste motive nu ar fi imputabile pârâtului.

Pârâtul, prin avocat, solicită să se aibă în vedere mai multe aspecte, faptul că s-au făcut greșeli din partea acestuia, pe care și le asumă, însă este vorba despre activitatea Judecătoriei B., care poate este cea mai complexă instanță de judecată din țară. Intrarea în 3 ședințe de judecată, în aceeași zi, în aceeași sală de judecată, unde fiecare complet de judecată intră cu aprox. 40-50 de dosare pe ședință, din punct de vedere al complexității și a modului de desfășurare a activității, consideră că este cu mult peste normalul corespunzător, lucru arătat și în cuprinsul întâmpinării formulate în cauză.

De asemenea, solicită să se aibă în vedere faptul că domnul judecător M. L. conduce cel mai complex complet de judecată din Judecătoria B., acest complet fiind singurul cu un punctaj de 6037. Totodată, pârâtul fiind singurul judecător din instanță care intră săptămânal în ședințele de judecată, toți ceilalți judecători intrând la un interval de 2 săptămâni.

Arată că, astfel cum rezultă și din actele depuse la dosarul cauzei de către Judecătoria B., în cursul anului 2014 acest complet de judecată prezidat de domnul M. L., a fost investit cu 1800 de dosare, din care au fost soluționate peste 1000 de dosare, iar un alt aspect este faptul că acest complet de judecată este investit și cu soluționarea cauzelor de fond funciar.

Astfel, solicită să se aibă în vedere faptul că cele 10 dosare care au fost menționate de către Inspekția Judiciară sunt cazuri izolate, existând foarte

multe hotărâri judecătorești care au fost pronunțate și motivate de pârât și menținute de instanțele de judecată superioare. În cei 22 de ani de carieră, pârâtul este prima dată într-o astfel de situație, ipostază pe care o regretă, iar în ipoteza în care acțiunea disciplinară va fi admisă, solicită, raportat la actele care au fost puse în discuție și la probele care au fost administrate, ca sancțiunea aplicată să fie una blândă.

Pârâtul, personal, arată că este de acord cu susținerile apărătorului său, cazurile sesizate de către Inspekția Judiciară, ce fac obiectul acțiunii disciplinare, fiind izolate, determinate de volumul mare și condițiile de muncă. Solicită să se aibă în vedere faptul că la 31.03.2015 mai avea 49 de dosare restante, în vreme ce la nivelul secției civile a Judecătoriei B., media restanțelor era de 70 de dosare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr. 3/J/2015, Inspekția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului M. L. - judecător în cadrul Judecătoriei B. cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și lit. t) din Legea nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”, precum și „exercitarea funcției cu gravă neglijență”.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, că pârâtul, în mod repetat, a acordat termene lungi, neadaptate motivelor de amânare, nefiind justificate de datele concrete ale cauzei, nu a luat măsuri care să asigure îndeplinirea diferitelor obligații stabilite în sarcina participanților la procedură (diferitele cereri/înscrisuri nu sunt depuse înainte de termen, pentru a fi comunicate din timp și pentru a se evita amânarea pentru ca părțile să ia cunoștință de conținutul acestora; nedeplinirea/comunicare în termenul stabilit de instanță a diferitelor relații nu a fost sancționată; neefectuarea lucrării de expertiză în modalitatea specificată de instanță - cu citarea tuturor părților - nu a fost sancționată, deși s-a acordat un număr semnificativ de termene în acest sens etc.), a procedat la amânarea succesivă a pronunțării, pe perioade cuprinse între 2 și 5 luni, a stabilit termene lungi pentru soluționarea cererilor de completare dispozitiv/îndreptare eroare, cu consecința măririi duratei de instrumentare.

S-a mai arătat că domnul judecător M. L. a pronunțat hotărâri pentru care s-a dispus casarea și trimiterea spre rejudecare, de către instanța de control judiciar, reținându-se că au fost încălcate dispozițiile prevăzute de art.261, art.129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă, art. 5 și 22 din noul Cod de procedură civilă.

Consecința imediată a nerespectării acestor dispoziții legale - clare și care nu presupun probleme de interpretare - a fost reluarea unui nou ciclu

procesual, de regulă prin parcurgerea atât a procedurii în fața instanței de fond, cât și a unei căi de atac, ceea ce în final a condus la mărirea duratei, pe ansamblu, a respectivelor proceduri. Toate acestea au produs consecințe asupra părților, care au fost obligate astfel să suporte costul (ca și timp, dar și financiar) reluării judecării, în unele din aceste cauze durata de instrumentare, doar în prima judecată a fondului, fiind foarte mare.

Se susține că toate aceste încălcări ale normelor de procedură s-au făcut cu gravă neglijență.

Inspekția Judiciară a mai arătat că apărările formulate de către domnul judecător nu pot fi reținute, deoarece nu neagă existența faptelor, ci le circumstanțiază sau le minimalizează consecințele.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art.98 – 101 din Legea nr.303/2004, republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr.317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii Inspekția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, au fost administrate probele cu înscrisuri și testimonială, fiind audiat și domnul judecător.

Pârâtul a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare, arătând că în perioada 2013-2014 a condus un complet de judecată investit cu un număr foarte mare de dosare. Arată că în anul 2013 a intrat într-un număr de 42 de ședințe de judecată publice și 43 de ședințe de Cameră de consiliu, fiind investit cu un număr total de 1986 dosare. Din aceste dosare a soluționat un număr de 1763 de cauze, al căror grad de complexitate cumulată a fost de 6037, peste media celorlalți colegi ce au judecat în aceeași materie.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Mai arată pârâtul că în prezent nu mai are decât un număr de 41 de dosare restante la redactare, în timp ce media pe instanță este de 70 de dosare. Față de aceste circumstanțe, având în vedere și faptul că a pierdut toate datele din calculator arată că nu se poate reține grava neglijență în exercitarea funcției.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.(h) teza I din Legea nr.303/2004, arată că volumul de activitate foarte mare a dus la amânarea repetată a cauzelor, având în vedere că intra în ședință cu 40-50 de dosare complexe, din care rămânea în pronunțare cu jumătate din ele. Mai arată că în majoritatea cazurilor s-a impus efectuarea de expertize de specialitate, care se finalizează în timp îndelungat.

În declarația dată în fața secției pârâtul judecător a confirmat situația de fapt reținută prin acțiunea disciplinară, reluând în esență apărările din întâmpinare.

În fața secției a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin procesul verbal din 29.09.2014 s-a dispus sesizarea din oficiu, conform art. 45 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu privire la săvârșirea de către domnul judecător M. L., din cadrul Judecătoriei B., a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h), art. 99 lit. (r) și art. 99 lit. (t) din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată, lucrarea fiind înregistrată sub nr. ____/IJ/____/DIJ/2014.

În cadrul verificărilor prealabile au fost consultate evidențele Ecris ale Judecătoriei B. și ale Tribunalului B.; s-a emis adresă către conducerea

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

Judecătoriei B., relațiile solicitate fiind comunicate cu adresa nr. _____/10/A/19.12.2014.

S-a dispus administrarea din oficiu a probelor apreciate ca fiind utile, domnul judecător fiind de acord cu administrarea acestora.

Cercetarea disciplinară s-a finalizat la data de 19.02.2015, cu respectarea termenului legal, încheindu-se în acest sens proces verbal de efectuare a cercetării disciplinare.

Procesul verbal de efectuare a cercetării disciplinare a fost semnat de domnul judecător la data de 19.02.2015, acesta arătând că nu mai are de propus probe în apărare și că nu are obiecțiuni în privința modului de desfășurare a cercetării disciplinare.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată, din probele administrate în cauză, secția reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”, iar conform prevederilor art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, „Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Textul prevăzut de art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera

incălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Din punctul de vedere al laturii obiective, secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Conținutul legal al faptei cu care a fost sesizată Secția de judecători, ca instanță de judecată, de titularul acțiunii disciplinare, Inspekția Judiciară, îl constituie exercitarea funcției cu gravă neglijență de către pârâtul M. L. în cauze concrete.

Legiuitorul definește ce se înțelege prin grava neglijență la art. 99¹ alin. (2), din Legea nr. 303/2004, republicată: „Există gravă neglijență atunci când judecătorul ... nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai sus – menționată, este necesar a analiza existența elementelor specifice unei răspunderi disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmării acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârât prin exercitarea funcției de judecător –, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, precum și existența vinovăției.

Sub aspectul situației de fapt, **respectiv a elementului material al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012**, secția reține următoarele:

Din situația hotărârilor casate și trimise spre rejudecare de instanțele de control judiciar, aferentă anilor 2013 și 2014, rezultă că domnul judecător M. L. înregistrează numărul cel mai mare de hotărâri casate cu trimitere – 17 hotărâri înregistrate în rejudecare în anul 2013 și 11 hotărâri casate și trimise spre rejudecare în anul 2014 (următorul, ca număr de casări, în care s-a dispus trimitere spre rejudecare, fiind un magistrat care a înregistrat 6 astfel de casări). Dintre dosarele astfel restituite spre rejudecare, soluționate în prima judecare a fondului de domnul judecător M. L., în 13 situații casarea s-a dispus întrucât instanța nu a motivat hotărârea și/sau nu s-a pronunțat pe anumite cereri.

Unele dintre hotărârile ce se regăsesc în situațiile de la dosar au fost pronunțate în cursul anului 2012, dar au fost redactate în cursul anului 2013, astfel că se situează în termenul de prescripție defipt de lege pentru antrenarea răspunderii disciplinare, iar altele au fost pronunțate și redactate în anul 2012, situându-se în afara termenului de prescripție, însă au fost prezentate pentru a contribui la formarea unei imagini de ansamblu asupra modului de lucru al magistratului vizat, sub aspectul motivării hotărârilor.

1. Dosarul nr. ____/____/2004* (stadiul procesual - fond - rejudecare) - durată totală a procedurii 11 ani - a fost înregistrat inițial sub nr. ____/____/2004, pe rolul Judecătoriei B., la data de 25.02.2004 și are ca obiect grănițuire și revendicare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 26.05.2004 s-au încuviințat probatoriile.

La data de 29.09.2004 a fost introdusă în cauză în calitate de pârâtă BRD Predeal, la solicitarea reclamanților. La data de 27.10.2004 se depune precizare la cerere și se invocă calitatea de intervenient a BRD, la data de 11.11.2004 se depune întâmpinare și cerere reconvențională prin care se invocă mai multe excepții. La data de 24.11.2004 se acordă termen la 12.01.2005 și se prorogă discutarea excepției de necompetență materială a Judecătoriei B..

La termenul din 12.01.2005 se dispune timbrarea cererii reconvenționale, solicitare care se reiterează și la termenul din 23.02.2005. La 16.03.2005 au fost respinse excepțiile invocate și s-a numit expertul topograf P., fiind încuviințate obiectivele; la 27.04.2005 expertul solicită termen; la datele de 01.06.2005, 29.06.2005 se constată lipsa raportului de expertiză; la data de 28.09.2005 s-a depus raportul, dar instanța în aceeași zi acordă termen la 02.11.2005 pentru depunerea raportului, la sfârșitul ședinței luându-se act de împrejurarea că s-a depus raportul și se suplimentează onorariul. Se acordă termen la data de 23.11.2005 pentru imposibilitate de prezentare, când dosarul este reținut în pronunțare și se amână pronunțarea la data de 30.11.2005, ulterior la 07.12.2005. La 07.12.2005 s-a repus cauza pe rol și s-a acordat termen la data de 11.01.2006, pentru ca expertul să dea explicații cu privire la dezmembrarea imobilului în litigiu.

La 11.01.2006 s-au încuviințat obiecțiunile și s-a acordat termen la data de 08.03.2006; s-a depus răspunsul la termenul stabilit și s-a alocat termen pentru studierea răspunsului la 29.03.2006, când s-a apreciat că este necesară efectuarea unei expertize construcții, s-a numit expert, și s-au încuviințat

obiectivele și onorariul. La termenul din 24.05.2006 s-au solicitat înscrisuri de la una dintre părți și s-a acordat termen la 14.06.2006. La data de 14.06.2006, a fost sancționată partea pentru nedepunerea înscrisurilor solicitate, și s-a acordat termen la data de 27.09.2006, pentru efectuarea expertizei construcții; s-au acordat termene la datele din 22.11.2006, 10.01.2007, 07.03.2007, 25.04.2007, 13.06.2007. S-a depus raportul la data de 13.06.2007. S-a acordat termen pentru completarea onorariului de expert la 05.09.2007 și pentru a se discuta excepția de netimbrare a cererii reconvenționale. S-a formulat cerere de acordare de ajutor public judiciar de către o părâtă și s-a prorogat discutarea obiecțiunilor la raportul de expertiză construcții. S-a respins cererea de asistență judiciară. La termenul din 03.10.2007 s-a dispus ca asupra excepției de netimbrare să se pronunțe prin sentință, au fost admise obiecțiunile la raportul de expertiză construcții. Pentru răspunsul la obiecțiuni, s-a acordat termen la 28.11.2007, 23.01.2008, 05.03.2008, 16.04.2008, 11.06.2008, 17.09.2008, 29.10.2008. Răspunsul la obiecțiuni s-a depus la data de 28.09.2008, când s-a amânat cauza pentru imposibilitatea de prezentare a avocatului reclamanților. S-a comunicat expertului topograf o copie a raportului expertiză construcții și răspunsul la obiecțiuni, pentru a se finaliza raportul de expertiză topografică, acordându-se în acest sens termen la data de 04.03.2009. S-au acordat termene pentru finalizarea expertizei topografice la datele din 08.04.2009, 27.05.2009, 09.09.2009, 14.10.2009, 20.01.2010, 17.03.2010 când s-a depus raportul de expertiză topografică. S-a acordat termen la data de 05.05.2010 pentru studierea expertizei.

La termenul din 05.05.2010 s-a comunicat reclamanților copie de pe

obiecțiuni. La termenul din 30.06.2010 s-a amânat cauza pentru a se depune completarea la raportul de expertiză. La 13.10.2010 s-au comunicat obiecțiunile expertului și s-au acordat termene la datele din 19.01.2011 și 06.04.2011 pentru a se răspunde la obiecțiunile referitoare la completarea raportului de expertiză topografică. La următoarele termene - 15.06.2011, 19.10.2011 - s-a depus răspunsul la obiecțiuni și s-a acordat termen la data de 11.01.2012 pentru discutarea răspunsului la obiecțiuni. Cauza a fost luată în pronunțare la 11.01.2012, repusă pe rol la 18.01.2012 pentru a se indica moștenitorii uneia dintre părți; la 11.04.2012 s-au reluat dezbaterile asupra fondului, amânarea pronunțării fiind dispusă succesiv de 9 ori, până la 20.06.2012.

Sentința nr. ____/20.06.2012 (filele 52-54, vol.1) a fost redactată și predată la mapa specială în data de **22.02.2013**, cu depășirea cu 7 luni a termenului de redactare. Împotriva sentinței nr. ____/20.06.2012 s-a declarat recurs, dosarul fiind înaintat Tribunalului B. la data de 26.03.2013.

Prin decizia nr. ____/_/05.07.2013 tribunalul a casat sentința și a trimis cauza spre rejudecare la instanța de fond. În esență s-a reținut că, în speță, este mai mult decât evident că sentința civilă atacată este nemotivată, instanța de fond nearătând nici măcar un motiv pentru care a ajuns la soluția pronunțată, rezumându-se la a indica temeiul de drept pentru cererea de obligare la plata cheltuielilor de judecată.

Pe rolul Judecătoriei B. cauza a fost reînregistrată sub nr. ____/_/2004*, la data de 14.01.2014.

Primul termen a fost stabilit la 25.02.2014 - completul C10, când cauza s-a amânat la 01.04.2014 (o lună și o săptămână) pentru a se depune, în

scris, cerere de recuzare, timbrată corespunzător. La termenul din 01.04.2014 judecătorul cauzei - domnul M. L. - a formulat cerere de abținere, întrucât și-a spus părerea în cauză, iar părțile reclamante au depus cerere de recuzare, dosarul fiind înaintat președintelui de secție, la 05.05.2014, pentru stabilirea completului ce va soluționa incidentul procedural. Cererea de abținere a fost admisă prin încheierea din 08.05.2014, cererea de recuzare fiind respinsă ca rămasă fără obiect. Urmare unei noi repartizări s-a fixat termen la 27.06.2014, pe rolul completului C16, când dosarul a fost amânat pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, pentru același motiv fiind amânat și la termenul din 26.09.2014.

Întrucât nu s-a realizat un acord între părți, la termenul din 07.11.2014 s-a discutat probatoriul, s-a dispus administrarea probei cu expertizele tehnice de specialitate – topografică și construcții. Ulterior cauza a fost amânată pentru efectuarea acestor expertize, ultimul termen fiind stabilit la 27.02.2015. **De la momentul înregistrării dosarului în rejudecare - 14.01.2014 - până la 08.05.2014 nu s-au luat măsuri pentru instrumentarea cauzei, fiind soluționat doar un incident procedural, ce se putea lămurii chiar la primirea dosarului, prin evaluarea la momentul respectiv a incidenței situației ce a determinat formularea cererii de abținere. Soluționarea cererii s-a făcut, de asemenea, la un interval mai mare de o lună de la data ivirii incidentului.**

Nemotivarea sentinței nr. ____/20.06.2012 a condus la casarea cu trimitere spre rejudecare, la reluarea procedurii și, implicit, la mărirea duratei de soluționare.

[REDACTED]

2. Dosarul nr. ____/____/2006, având ca obiect dezbateri succesorală a fost înregistrat pe rolul Judecătorei B. la data de 07.03.2006 și repartizat completului C11, care a instrumentat cauza până la 24.11.2010. Începând cu acest termen cauza a fost repartizată completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L., care a instrumentat dosarul pe parcursul judecării fondului.

La termenul din 22.01.2013 au avut loc dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată succesiv de 9 ori, aproximativ 2 luni, până la data de 19.03.2013, când s-a pronunțat sentința nr. 4725/19.03.2013.

Sentința nr. ____/19.03.2013 (filele 112-115, vol. 1) a fost motivată și predată la mapa specială la 01.08.2013, termenul de redactare fiind depășit cu 4 luni.

Reclamanții au formulat la data de 22.08.2013 cerere de completare dispozitiv, stabilindu-se termen la 01.10.2013, când s-a dispus amânarea la solicitarea apărătorului pârâtului, pentru a lua cunoștință de cererea astfel formulată. La termenul din 29.10.2013 au avut loc dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată la 05.11.2013. Prin sentința nr. ____/05.11.2013 s-a dispus respingerea cererii de completare dispozitiv, hotărârea fiind motivată la 24.01.2014, cu depășirea termenului de redactare cu aproximativ o lună.

Pe rolul Tribunalului B. dosarul a fost înregistrat la 27.02.2014 și soluționat la 06.06.2014. Prin decizia astfel pronunțată s-au anulat sentințele nr. ____/19.03.2013 și nr. ____/05.11.2013 și s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare.

În esență, tribunalul a reținut că în mod greșit instanța de fond nu s-

[REDACTED]

a pronunțat asupra unora dintre petitele acțiunii introductive, ale cererii reconvenționale și ale cererii de intervenție, încheierea de admitere în principiu putând fi completată ulterior. De altfel, cu privire la cererea reconvențională nu se face nicio mențiune în dispozitiv. S-a mai reținut de tribunal că instanța nu a motivat în vreun fel de ce a optat pentru a dispune ieșirea din indiviziune în o variantă menționată (varianta II din raportul de expertiză) și că nu se pot stabili motivele ce au condus la această soluție, astfel că instanța de control judiciar se află în imposibilitatea de a exercita controlul judecătoresc. S-a reținut astfel că nemotivarea hotărârii echivalează cu nesoluționarea fondului și atrage nulitatea hotărârii, tribunalul procedând la anularea celor două sentințe.

În rejudecare, cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 16.10.2014, cererea de abținere formulată de judecătorul fondului (la 20.10.2014) și cererea de recuzare a acestuia (formulată la 25.11.2014) au fost respinse, fiind stabilit termen în dosar la 20.01.2015, când s-a admis în principiu acțiunea și s-a dispus ieșirea din indiviziune și cu privire la cota de ½ din terenul de 1260 mp. La termenul din 10.02.2015 cauza a fost amânată pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă pentru data de 03.03.2015.

De la momentul la care au avut loc dezbaterile - 22.01.2013, până la cel la care dosarul a fost înaintat la Tribunalul B. - 27.02.2014, pentru soluționarea căii de atac declarată în cauză (la 22.08.2013) a trecut un an și o lună, perioadă în care procedura a fost temporizată - 2 luni s-a procedat la amânarea pronunțării, 5 luni s-a întârziat în redactarea hotărârilor, dosarul fiind înaintat la instanța de control doar după soluționarea cererii de completare dispozitiv, ce a condus de asemenea, la temporizare.

Motivul, stabilit de instanța de control judiciar, pentru care s-a reluat judecata fondului (cauza urmând să parcurgă un nou ciclu procesual), cu consecința prelungirii duratei de soluționare (care este până în prezent una mare, de 8 ani și 10 luni) este cel al nemotivării hotărârii (alături de cel al nepronunțării pe anumite cereri).

3. Dosarul nr. ____/____/2007, având ca obiect partaj judiciar a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 22.03.2007 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L., care a instrumentat dosarul pe parcursul judecării fondului.

La termenul din 08.08.2012 au avut loc dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată pentru 14.08.2012, când s-a pronunțat sentința nr. ____/2012.

Sentința nr. ____/14.08.2012 (filele 98-99, vol.1) a fost motivată și predată la mapa specială la 17.04.2013, termenul de redactare fiind depășit cu 7 luni.

În cauză s-a declarat apel, dosarul fiind înaintat la Tribunalul B. la 28.06.2013 (la trei luni de la redactarea hotărârii). Prin decizia nr. ____/____/13.02.2014 tribunalul, în opinie majoritară, a dispus admiterea apelului, desființarea sentinței nr. ____/14.08.2012 și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond.

În esență, tribunalul a reținut că instanța de fond nu a analizat sub niciun aspect cererea reconvențională formulată în cauză. Deși au fost administrate probe și cu privire la această cerere, judecătorul fondului nu a analizat-o, mențiunea din dispozitiv „respinge cererea reconvențională” fiind pur

formală, fără a se sprijini pe vreun considerent. Opinia minoritară a fost în sensul că tribunalul trebuia să rețină cauza spre rejudecare.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 10.04.2014, cererea de abținere formulată de judecătorul fondului a fost admisă la 17.04.2014, cauza fiind instrumentată de un alt complet și soluționată la 05.12.2014.

Apelul declarat în cauză nu a fost soluționat, ultimul termen fiind stabilit la 12.03.2015.

Durata procedurii în cauză (în prezent înregistrată sub nr. ____/____/2007*) este de aproximativ 8 ani. Procedura în prima judecată a fondului s-a derulat pe o perioadă de 5 ani și 5 luni, la care se adaugă 6 luni, cu cât s-a depășit termenul de redactare, și alte 3 luni, după care dosarul a fost înaintat instanței de control judiciar. Reluarea judecății după desființarea sentinței nr. ____/14.08.2012 (motivul, stabilit de instanța de control judiciar, fiind cel al nemotivării cererii reconvenționale) a implicat un nou ciclu procesual, derulat (până în prezent) pe o perioadă de 10 luni.

4. Dosarul nr. ____/____/2011, având ca obiect plângere contravențională, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 31.08.2011 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L., care a instrumentat dosarul pe parcursul judecării fondului.

În cauză s-a acordat automat un prim termen de 5 luni, următoarele termene fiind de asemenea de câteva luni, acordate, în principal, pentru administrarea probei testimoniale (probă la administrarea căreia s-a renunțat, în final). Astfel, primul termen a fost stabilit la 29.02.2012, la 28.02.2012 s-a

depus la dosar întâmpinare, cauza fiind amânată la 16.05.2012 pentru a se lua cunoștință de întâmpinare. La termenul din 16.05.2012 s-a discutat probatoriul, dispunându-se, la solicitarea petentei, administrarea probei testimoniale. Pentru administrarea acestei probe s-a amânat cauza la termenele din 05.09.2012 și 06.11.2012. La termenul din 15.01.2013 martorii s-au prezentat în instanță, însă nu au fost audiați, dispunându-se amânarea pentru a se solicita relații suplimentare în legătură cu activitatea desfășurată de persoanele propuse spre audiere. La termenul din 26.02.2013 s-a renunțat la administrarea probei testimoniale, fără a se motiva această măsură.

Cauza a fost soluționată prin sentința nr. ____/05.03.2013 (fila 88), care a fost motivată și predată la mapa specială la 14.06.2013, termenul de redactare fiind depășit cu 2 luni.

Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/_/09.12.2013, prin care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare. S-a avut în vedere că nu s-au administrat probe pentru soluționarea fondului, renunțându-se la audierea martorilor (pentru care cauza s-a amânat aproximativ un an), martori prezenți la termenul la care instanța a dispus în acest sens. S-a făcut referire la lipsa motivării asupra legalității și temeiniciei procesului verbal de contravenție și la jurisprudența CEDO în materie.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 13.02.2014, iar primul termen a fost stabilit la 01.04.2014. La termenul din 27.05.2014 judecătorul fondului a formulat cerere de abținere (întrucât a pronunțat sentința nr. ____/05.03.2013), admisă la 20.06.2014. Amânările ulterioare s-au dispus pentru administrarea probei testimoniale. Prin

sentința nr. ____/19.12.2014 (redactată la 13.02.2015) s-a admis în parte plângerea contravențională.

Acordarea unor termene lungi la prima judecată a fondului, redactarea cu întârziere și parcurgerea unui nou ciclu procesual au condus la mărirea duratei de instrumentare a cauzei (durata procedurii până în prezent fiind de 3 ani și 4 luni).

5. Dosarul nr. ____/____/2013, având ca obiect contestație la executare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 15.01.2013 și soluționat la 23.04.2013 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L..

Sentința nr. ____/23.04.2013 (filele 81-82, vol.1) a fost redactată la 19.07.2013, termenul de redactare fiind depășit cu 2 luni.

Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/____/24.10.2013, prin care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare, reținându-se că motivarea hotărârii recurate nu respectă dispozițiile art. 261 alin. (1) pct. 5) din vechiul Cod procedură civilă.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 20.02.2014, iar primul termen a fost stabilit la 08.04.2014. La acest termen judecătorul fondului a formulat cerere de abținere (întrucât a pronunțat sentința nr. ____/23.04.2013), cerere admisă la 20.06.2014. Cauza a fost soluționată la 25.06.2014. Recursul declarat în cauză a fost soluționat (în sensul respingerii) prin decizia nr. ____/10.02.2015.

6. Dosarul nr. ____/____/2010, având ca obiect contestație la executare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 26.02.2010 și soluționat la 20.11.2012 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L..

Sentința nr. ____/20.11.2012 (filele 166-167, vol.1) a fost redactată la 05.02.2013, termenul de redactare fiind depășit cu o lună și 2 săptămâni.

Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/_/04.04.2013 (dată în dosar nr. ____/_/2013), prin care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare, reținându-se că motivarea hotărârii recurate nu respectă dispozițiile art. 261 alin. (1) pct. 5) din vechiul Cod procedură civilă. S-a avut în vedere că respingerea contestației la executare fără să rezulte din considerente analizarea solicitărilor recurente, a argumentelor susținute de aceasta, face ca instanța de control judiciar să nu poată verifica motivele de fapt și de drept care au format convingerea primei instanțe și care au determinat soluția respectivă, astfel că nu își poate exercita atribuțiile de control judiciar.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 27.06.2013 și soluționată la 08.08.2013, de același judecător care a pronunțat sentința nr. ____/20.11.2012.

Sentința nr. ____/08.08.2013 (filele 171-172, vol.1) a fost redactată la 14.03.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 6 luni.

Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/_/14.11.2014 (dosar nr. ____/_/2010*), prin care s-a dispus admiterea recursului, casarea sentinței recurate și, rejudecând fondul, respingerea contestației la executare.

Tribunalul a avut în vedere că, după casarea cu trimitere spre rejudecare, instanța a reluat aceeași motivare, care a mai fost analizată de către instanța de recurs, iar conform prevederilor art. 312 alin. (6) ind. 1 Cod procedură civilă, casare cu trimitere spre rejudecare se poate dispune o singură dată pe în

_____ cursul procesului, astfel că s-a casat sentința recurată și s-a reținut cauza spre rejudecare.

Durata totală a procedurii în dosarul nr. ____/____/2010* a fost de 4 ani și 7 luni, într-o cauză având ca obiect contestație la executare (guvernată de celeritate). Dosarul a parcurs două cicluri procesuale fond - recurs, de fiecare dată hotărârea instanței de fond fiind casată întrucât nu cuprinde motivele pe care se sprijină. Hotărârea pronunțată în rejudecare reia conținutul celei pronunțată la prima judecată a fondului (care a fost casată pentru nemotivare, aspect reținut și de instanța de control judiciar); cu toate acestea redactarea s-a realizat cu depășirea cu 6 luni a termenului legal.

7. Dosarul nr. ____/____/2009, având ca obiect contestație la executare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 27.03.2009 și soluționat la 21.03.2012 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L..

Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/____/31.01.2013, prin care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare, reținându-se că sentința nr. ____/21.03.2012 nu cuprinde motivarea în fapt și în drept în ceea ce privește al doilea petit al acțiunii.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 19.02.2013 și soluționată la 09.04.2013, de același judecător care a pronunțat sentința nr. ____/21.03.2012.

Sentința nr. ____/09.04.2013, dată în dosar nr. ____/____/2009* (filele 138-139, vol. 1) a fost redactată la 23.07.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 2 luni. Recursul declarat împotriva acesteia a fost soluționat prin decizia nr. ____/20.11.2013. S-a admis recursul și s-a modificat în

parte sentința recurată. S-a reținut de instanța de control că hotărârea pronunțată la fond este lapidară, motiv pentru care a substituit-o.

În consecință, secția reține, cum de altfel a recunoscut și pârâțul în declarațiile date, existența faptei concretizate în conținutul obiectiv al art. 99 lit. t) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, republicată.

Pentru ca această faptă să fie ilicită, trebuie să fi încălcat dispoziții legale pe care pârâțul ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.

Conform art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă (în vigoare până la 15.02.2013), „judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, instanța va dispune ca părțile să completeze probele. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc. (...) În toate cazurile, judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecății”.

Potrivit art. 261 din același act normativ, „hotărârea se dă în numele legii și va cuprinde: 1.arătarea instanței care a pronunțat-o și numele judecătorilor care au luat parte la judecată; 2. numele, domiciliul sau reședința părților, calitatea în care s-au judecat; numele mandatarilor sau reprezentanților legali și al avocaților; 3. obiectul cererii și susținerile în prescurtare ale părților cu arătarea dovezilor; 4. arătarea concluziilor procurorului; 5. motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s-au

înlăturat cererile părților; 6. dispozitivul; 7. calea de atac și termenul în care se poate exercita; 8. mențiunea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică, precum și semnăturile judecătorilor și greșierului".

Art. 5 din noul Cod de procedură civilă prevede că, judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești, potrivit legii.

Conform art. 22 din același act normativ, "judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile."

Potrivit art. 425 alin. (1) lit. b) din același act normativ, hotărârea va cuprinde: a) partea introductivă, în care se vor face mențiunile prevăzute la art. 233 alin. (1) și (2). Când dezbaterile au fost consemnate într-o încheiere de ședință, partea introductivă a hotărârii va cuprinde numai denumirea instanței, numărul dosarului, data, numele, prenumele și calitatea membrilor completului de judecată, numele și prenumele greșierului, numele și prenumele procurorului, dacă a participat la judecată, precum și mențiunea că celelalte date sunt arătate în încheiere; b) considerentele, în care se vor arăta obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților; c) dispozitivul, în care se vor arăta numele, prenumele, codul numeric personal și domiciliul sau reședința părților ori, după caz, denumirea, sediul, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în

registrul persoanelor juridice și contul bancar, soluția dată tuturor cererilor deduse judecării și cuantumul cheltuielilor de judecată acordate.

Dacă hotărârea s-a dat în folosul mai multor reclamanți sau împotriva mai multor pârâți, se va arăta ceea ce se cuvine fiecărui reclamant și la ce este obligat fiecare pârât ori, când este cazul, dacă drepturile și obligațiile părților sunt solidare sau indivizibile.

În partea finală a dispozitivului se vor arăta dacă hotărârea este executorie, este supusă unei căi de atac ori este definitivă, data pronunțării ei, mențiunea că s-a pronunțat în ședință publică sau într-o altă modalitate prevăzută de lege, precum și semnăturile membrilor completului de judecată. Când hotărârea este supusă apelului sau recursului se va arăta și instanța la care se depune cererea pentru exercitarea căii de atac”.

Din situația de fapt expusă anterior rezultă că hotărârile pronunțate de domnul judecător M. L. în cauzele în care s-a dispus casarea și trimiterea spre rejudecare, de către instanța de control judiciar (analizate la pct. 1-11), nu respectă dispozițiile legale prevăzute de **art. 261 și art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă**, aspecte reținute și de instanța de control judiciar.

Indicarea de către judecător a motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază hotărârea este nu numai una din principalele îndatoriri ale sale, ci și o atribuție însemnată pentru unificarea practicii judiciare la nivelul tuturor instanțelor.

Așa cum se arată și în Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni motivarea unei hotărâri trebuie să permită

urmărirea unui raționament care a condus judecătorul la adoptarea acelei soluții... ea obligă judecătorul să distingă mijloacele de apărare ale părților și să precizeze elementele care îi justifică decizia și o fac să fie conformă legii și, pe de altă parte permite o înțelegere a funcționării justiției de către societate.

Se impune a fi precizat faptul că hotărârile judecătorești, ca și textele de lege, sunt supuse interpretării; sunt interpretate de comentatori, împricinați ori de instanțele care le cenzurează. Astfel, cu cât expunerea este mai limpede, mai metodică și lipsită de echivoc, cu atât mai mult se vor evita căile de atac exercitate nu pentru o judecată greșită, ci pentru o expunere defectuoasă.

De asemenea, pronunțarea de către judecător asupra tuturor cererilor cu care a fost investit și numai asupra obiectului dedus judecății este una din îndatoririle fundamentale ce rezultă din dispozițiile art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă, încălcarea acestora având drept consecință casarea cu trimitere spre rejudecare a hotărârii.

În consecință, se poate trage concluzia că adoptarea și motivarea hotărârilor cu încălcarea dispozițiilor prevăzute de art. 261 și art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă, este rezultatul îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor de serviciu de către pârât, și respectiv a studierii superficiale a cauzelor cu care a fost investit, motiv pentru care rezultă că fapta ilicită, ca element al răspunderii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. (t), există.

Tot sub aspectul laturii obiective, este necesar a se constata ca acțiunea/conduita pârâtului, descrisă anterior, să fi avut ca urmare o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al

realizării actului de justiție prin exercitarea funcției de judecător de către pârât.

Nerespectarea de către pârât a dispozițiilor legale prev. de art. 261 și art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă, cu consecința casării cu trimitere spre rejudecare a hotărârilor enumerate mai sus, a avut ca urmare prelungirea nejustificată a duratei proceselor și respectiv încălcarea dreptului părților la un proces echitabil. Pentru a răspunde exigențelor procesului echitabil, hotărârea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate, situație ce nu se regăsește în cauzele exemplificate anterior.

Atât părțile cât și instanța superioară au fost lipsite de posibilitatea de a analiza hotărârile pronunțate de domnul judecător, neputându-se urmări raționamentul care l-a condus la pronunțarea acestora.

De asemenea, secția apreciază că între fapta pârâtului de a încălca în mod repetat dispozițiile legale prev. de art. 261 și art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă și urmarea socialmente periculoasă există legătură de cauzalitate, din moment ce fapta a fost dovedită (și necontestată) că există, iar urmarea de pericol și de rezultat s-au datorat acțiunii și atitudinii pârâtului.

Sub aspectul laturii subiective se reține că forma de vinovăție este definită abstract de legiuitor la art. 99 indice 1, alin. 2: „Există gravă neglijență atunci când judecătorul, în speșă, pârâtul – d-l judecător L. M. –, nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările acesteia; ea nu este ceva generic, ideal, abstract, ci, dimpotrivă, ceva concret, manifestat în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpă gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, neglijență grosolană pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

Diferența dintre culpa ușoară și culpa gravă se reduce la a delimita prudența de imprudență și diligența de neglijență.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul, pentru a se ajunge la concluzia existenței faptei (Cauza C.R. contra Regatului Unit).

Neglijența gravă este una ce nu poate fi pusă la îndoială, este „neîndoielnică”, după cum cere imperativ legiuitorul: neglijența este una vădită și ea este dată de însăși normele încălcate prin fapta pârâtului.

Astfel, din numărul mare al cauzelor în care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare pentru nemotivarea hotărârii și pentru nepronunțarea asupra a ceea ce s-a cerut, rezultă că pârâtul a nerespectat în mod repetat dispozițiile legale prevăzute de art.261 și art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă.

Modalitatea defectuoasă în care pârâtul a înțeles să aplice aceste dispoziții legale are caracter repetat, nefiind o împrejurare excepțională în activitatea sa.

Caracterul neîndoielnic al neglijenței rezultă și din importanța normelor de drept încălcate de pârât, având în vedere că motivarea unei hotărâri trebuie să exprime respectarea de către judecător a principiilor enunțate de CEDO, în special respectarea drepturilor la apărare și la un proces echitabil.

În ce privește ultima condiție ce se cere a fi analizată, respectiv cea a caracterului „*nescuzabil*” al nesocotirii normelor legale, trebuie văzută, în primul rând, așa cum s-a arătat și mai sus, din perspectiva îndatoririlor pe care un judecător le are atunci când soluționează o cauză, cu atât mai mult atunci când se pune problema respectării unor drepturi fundamentale ale omului.

În apărare, domnul judecător a arătat că situația hotărârilor în care s-a dispus casare cu trimitere spre rejudecare este urmare a volumului mare de activitate și a complexității cauzelor cu soluționarea cărora este investit, a acumulării, în timp a stresului generat de acest volum mare de activitate, la care se adaugă unele aspecte de ordin personal (tatăl său, în vârstă de 82 ani este bolnav, fiind necesară implicarea sa permanentă în îngrijirea acestuia). A mai precizat că în mod frecvent vine la serviciu duminica, pentru a redacta hotărârile pronunțate, uneori, mai rar, și sâmbăta dar, cu toate acestea nu a reușit de fiecare dată să redacteze lucrările într-un termen rezonabil sau să realizeze motivarea acestora astfel încât să nu se ajungă în final la casarea cu trimitere spre rejudecare.

Secția nu va reține apărarea pârâtului potrivit căreia volumul de activitate și complexitatea cauzelor cu soluționarea cărora domnul judecător M. L. este investit se constituie într-o cauză ce determină caracterul „scuzabil” al încălcării acestor norme procedurale, în caz contrar s-ar legitima posibilitatea adaptării conținutului hotărârilor (până la excluderea motivării efective a soluției), în funcție de aspecte exterioare legii, situație ce nu poate fi primită. În același sens se reține și faptul că în majoritatea situațiile reținute anterior, hotărârile au fost redactate cu depășirea termenului legal, iar într-un număr de cauze și după ce pronunțarea a fost amânată pe o perioadă de câteva luni.

Motivarea nu trebuie neapărat să fie lungă. Trebuie să existe un echilibru just între formularea scurtă și buna înțelegere a hotărârii. Motivarea obligă judecătorul să distingă mijloacele de apărare ale părților și să precizeze elementele care îi justifică decizia și o fac să fie conformă legii iar, pe de altă parte, ea permite o înțelegere a funcționării justiției de către societate.

Caracterul grav, nescuzabil și neîndoielnic al încălcării normelor de drept rezultă, pe de altă parte și din caracterul clar și care nu implică interpretări diferite, al normelor procedurale în discuție, precum și din incidența frecventă în practică a acestor dispoziții legale (fiind norme procedurale la care judecătorul face apel în activitatea zilnică).

Prin studierea superficială a cauzelor, respectiv prin lipsa de rigoare de care pârâtul a dat dovadă în mod repetat, au fost încălcate exigențele și regulile aplicabile funcției de magistrat, care presupune prudență și diligență în exercitarea sa.

Pentru toate aceste considerente, se reține că prin probe administrate în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2002.

Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de **art.99 lit. (h) teza I** din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată, respectiv a elementului material al laturii obiective al acestei abateri disciplinare, secția reține următoarea situație de fapt:

1. **Dosarul nr. ____/____/2006**, având ca obiect partaj judiciar, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 13.09.2006 și soluționat la 09.11.2013 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L. (fiind instrumentat de acest complet începând cu 14.03.2007). La termenul din 18.04.2007 s-a încuviințat probatoriul – acte, interogatoriul părților, proba testimonială și proba cu expertizele de specialitate – în construcții și topografică. Obiectivele expertizelor au fost stabilite la 14.11.2007, când s-au emis adrese și către experții desemnați. Termenele ulterioare s-au acordat pentru efectuarea lucrărilor de expertiză, fiind încuviințate obiecțiunile formulate de părți. În cursul anului 2013 cauza s-a amânat la termenele din 19 februarie și 9 aprilie 2013 pentru a se studia răspunsurile comunicate de experții desemnați în cauză; pentru ca reclamantul să precizeze petitul 3 al acțiunii s-a acordat un termen de o lună și o săptămână și, pentru ca părțile să depună la dosar copia dactilografiată sau scrisă la calculator a notelor de ședință,

cauza s-a amânat de la 25.06.2013 la 03.09.2013.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc la termenul din 03.09.2013, pronunțarea fiind amânată succesiv de 12 ori, timp de 2 luni și 2 săptămâni.

Sentința nr. ____/19.11.2013 a fost redactată și predată la mapa specială la 19.09.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 9 luni.

La data de 10.10.2014 s-a formulat cerere de îndreptare eroare materială, nu s-a aplicat rezoluție de către judecătorul cauzei privind termenul stabilit pentru soluționare. Cererea a fost soluționată la 16.01.2015, la 3 luni de la data înregistrării.

În cauză s-a declarat recurs la 09.10.2014 și 10.10.2014, dosarul fiind înaintat la Tribunalul B. pentru soluționarea căii de atac la data de 17.02.2015, la aproximativ un an și 5 luni de la data la care au avut loc dezbaterile asupra fondului.

Din cele anterior prezentate rezultă că durata de instrumentare a cauzei de către domnul judecător M. L. a fost de 7 ani și 2 luni, la care se adaugă 9 luni, timp în care hotărârea pronunțată nu a fost redactată. După redactarea sentinței, s-a impus soluționarea cererii de îndreptare eroare, comunicarea și acesteia către părți, abia după comunicare către toate părțile și împlinirea termenului pentru promovarea căii de atac, dosarul fiind înaintat instanței de control judiciar.

Depășirea termenului de redactare cu 9 luni a condus în mod evident la mărirea duratei de soluționare a cauzei, în care urmează a fi parcurse și căi de atac. Se poate reține temporizarea și pe perioada instrumentării

cauzei, având în vedere că termenele acordate în cursul anului 2013 au fost unele lungi, neadaptate motivelor de amânare (durata procedurii fiind și la acel moment una mare, de peste 6 ani), iar pronunțarea a fost amânată de 12 ori, pe o perioadă de 2 luni și 2 săptămâni.

2. Dosarul nr. ____/____/2012, având ca obiect ordonanță de plată (OUG nr. 119/2007) a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 21.09.2012 și soluționat la 15.10.2013 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L. (fiind instrumentat de același complet). Sentința nr. ____/15.10.2013 a fost redactată și predată la mapa specială la 05.09.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 10 luni. În cauză s-a promovat apel, dosarul fiind înaintat, la 13.10.2014, la Tribunalul B., pentru soluționarea căii de atac.

Procedura reglementată pentru soluționarea ordonanței de plată este una simplificată, care presupune celeritate (art. 7 alin. 1 din OUG nr. 119/2007 prevedea „pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente (...); art. 12 stipula că „procedura prevăzută la art. 5 - 8 și la art. 10 nu va depăși 90 de zile de la data introducerii cererii creditorului”). În cauză durată, până în prezent, a procedurii este de 2 ani și 3 luni, dintre care 10 luni reprezintă perioada cu care s-a depășit termenul de redactare.

3. Dosarul nr. ____/____/2010, având ca obiect rectificare carte funciară a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 10.03.2010 și soluționat la 14.05.2013 de completul C10, având ca titular pe domnul

_____ judecător M. L. (fiind instrumentat de același complet). Sentința nr. _____/14.05.2013 a fost redactată la 12.02.2014, tehnoredactată și predată la mapa specială la 10.03.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 8 luni.

În cauză s-au promovat căi de atac (la 01.04.2014, 02.04.2014 și 08.04.2014), dosarul fiind înaintat, la 02.06.2014 la Tribunalul B., pentru soluționarea căii de atac (după un an și o lună de la pronunțarea hotărârii contestate). Prin decizia nr. ____/21.01.2015 Tribunalul B. a admis excepția de necompetență materială a Judecătoriei B. în soluționarea cauzei în primă instanță, invocată din oficiu și, în consecință: a admis apelurile declarate de apelanta reclamantă și de apelantele pârâte împotriva sentinței civile nr. ____/14.05.2013 pronunțată de Judecătoria B. în dosarul civil nr. ____/____/2010; a anulat în tot procedura urmată și hotărârea pronunțată, a constatat că Tribunalul B. – Secția I Civilă este instanța competentă să soluționeze cauza dedusă judecății și a reținut procesul spre judecare în primă instanță.

4. Dosarul nr. ____/____/2010, având ca obiect cerere formulată în temeiul Legii nr. 112/1995, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 15.02.2010 și soluționat la 24.09.2013 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L. (fiind instrumentat de același complet).

În cursul anului 2013 cauza s-a amânat la termenul din 19 februarie pentru a se studia înscrisurile depuse la dosar și pentru a se face anumite precizări; la termenul din 02.04.2013 cauza s-a amânat pentru a se formula precizări scrise, la termenul din 23.04.2013 pentru a se comunica precizările solicitate în ședința din 19.02.2013; la termenul din 11.06.2013 cauza s-a

amânat la 10.09.2013, pentru a se studia notele de ședință depuse la respectivul termen la dosar. Sentința nr. _____/24.09.2013 a fost redactată la 30.05.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 8 luni.

În cauză s-a declarat recurs la 18.07.2014, dosarul fiind înaintat Tribunalului B. la 06.10.2014, în prealabil soluționându-se o cerere de îndreptare eroare. Cererea de îndreptare a fost formulată la 16.07.2014 și a fost soluționată la 29.08.2014, termenul stabilit în acest sens fiind de o lună și 2 săptămâni.

Necesitatea soluționării cererii de îndreptare, termenul acordat în acest sens, comunicarea hotărârii cu părțile au contribuit, alături de depășirea termenului de redactare, la temporizarea procedurii (cu o durată, până în prezent, de 4 ani și 10 luni), dosarul fiind înaintat la instanța de control judiciar la un an și o lună de la pronunțarea hotărârii recurate.

5. Dosarul nr. _____/____/2010, având ca obiect nulitate act, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 11.02.2010 și soluționat la 05.11.2013 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L. (fiind instrumentat de același complet).

Sentința nr. _____/05.11.2013 a fost redactată la 21.05.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 5 luni.

În cauză s-a declarat recurs la 18.06.2014, dosarul fiind înaintat Tribunalului B. la 08.12.2014, în prealabil soluționându-se o cerere de completare dispozitiv (solicitându-se ca instanța să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată). Cererea de completare dispozitiv a fost formulată

[REDACTED] la 16.06.2014, a fost soluționată la 16.09.2014, termenul stabilit pentru soluționare fiind de 3 luni; redactarea hotărârii astfel pronunțată s-a realizat la 06.11.2014, cu depășirea cu o lună a termenului legal. Prin decizia nr. 32/28.01.2015 recursul declarat în cauză a fost respins

Necesitatea soluționării cererii de completare dispozitiv (instanța nepronunțându-se asupra cererii privind cheltuielile de judecată), termenul acordat în acest sens, comunicarea hotărârii către părți au contribuit, alături de depășirea termenului de redactare, la temporizarea procedurii (cu o durată, până în prezent, de 4 ani și 10 luni). Dosarul a fost înaintat la instanța de control judiciar la un an și o lună de la pronunțarea hotărârii recurate, respectiv la 6 luni de la înregistrarea căii de atac.

6. Dosarul nr. _____/____/2007* – având ca obiect acțiune în constatare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B., în rejudecare la data de 17.03.2011, a fost instrumentat de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L., începând cu 17.10.2012 și soluționat la 08.07.2014.

În cursul anului 2013 cauza s-a amânat pentru a se complini timbrajul, pentru a se depune înscrisuri în vederea soluționării cererii de ajutor public judiciar și pentru soluționarea acesteia și pentru a se lua cunoștință de diferite înscrisuri, instanța pronunțându-se și cu privire la admisibilitatea în principiu a unor cereri de intervenție. Termenele acordate nu sunt adaptate motivelor de amânare și vechimii cauzei (care se află în rejudecarea fondului).

La 21.01.2014 au avut loc dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată succesiv de 24 ori, timp de 5 luni și 2 săptămâni. Sentința nr. 8734/08.07.2014 a fost redactată și predată la mapa specială la 13.02.2015,

termenul de redactare fiind depășit cu 6 luni.

În cauză, chiar dacă depășirea termenului de redactare nu este una foarte mare, fiind de 6 luni, aceasta succede unei perioade de aproximativ 6 luni în care pronunțarea a fost amânată repetat, modalitate ce a condus la temporizarea procedurii.

7. Dosarul nr. ____/____/2004, având ca obiect acțiune oblică a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la 21.07.2004 și soluționat la 13.05.2014, durata procedurii în fața primei instanțe fiind de 10 ani și 7 luni.

Principală cauză de amânare a fost neefectuarea lucrărilor de expertiză dispuse în cauză (expertiza topografică și în construcții). Prin încheierea de la termenul din 26.09.2012 cauza a fost suspendată în baza art. 244 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură civilă, fiind repusă pe rol la data de 06.05.2014.

Sentința nr. ____/13.05.2014 a fost redactată și predată la mapa specială la 13.02.2015, termenul de redactare fiind depășit cu 8 luni, ceea ce a condus la mărirea duratei de soluționare a cauzei.

8. Dosarul nr. ____/____/2012*, având ca obiect fond funciar a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B., în rejudecare, la 01.11.2013 și soluționat la 24.06.2014. Dosarul a fost repartizat completului C10 după admiterea cererii de abținere formulată de judecătorul care a instrumentat cauza anterior casării cu trimitere, primul termen fiind alocat pe completul C10, la 07.01.2014. S-au încuviințat, la termenele din 07.01.2014 și 25.02.2014, cererile de amânare formulate de apărătorii părților; la termenul din 01.04.2014 au avut loc dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată la 08.04.2014, dată la care cauza a fost repusă pe rol pentru a se discuta excepția prescripției

dreptului la acțiune. La termenul din 06.05.2014 au fost reluate dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată la 13.05.2014, când s-a dispus repunerea pe rol pentru a se îndeplini procedura de citare cu una dintre părți. La termenul din 17.06.2014 au fost reluate dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată la 24.06.2014, când a fost pronunțată sentința nr. ____/2014. Această sentință a fost redactată și predată la mapa specială la 02.02.2015, termenul de redactare fiind depășit cu aproximativ 7 luni.

Durata procedurii în cauză, al cărei obiect - fond funciar - atrage incidența unor norme speciale, care prevăd diferite măsuri pentru a se asigura soluționarea cu celeritate a cauzelor ce se circumscriu acestei materii, este de 2 ani și 4 luni, parcurgându-se un prim ciclu procesual fond - recurs și un al doilea, până în prezent - fond - rejudecare. Din totalul duratei, 6 luni au fost parcurse în rejudecare, prin acordarea unor termene lungi, neadaptate motivelor de amânare și prin reținerea cauzei în pronunțare și repunerea, în două rânduri, pe rol, aspecte ce se constituie în elemente de temporizare a procedurii. Alte 7 luni sunt date de depășirea termenului de redactare a hotărârii pronunțate în rejudecare.

9. Dosarul nr. ____/____/2008, având ca obiect pretenții a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la 21.02.2008 și soluționat la 24.06.2014.

La termenul din 05.10.2011 s-a dispus suspendarea cauzei pentru neîndeplinirea de către reclamant a unei anumite obligații. La termenul din 26.02.2013, stabilit pentru discutarea perimării, s-a promovat recurs împotriva încheierii de suspendare. Prin decizia din 05.04.2013 Tribunalul B. a respins recursul (dosar nr. ____/____/2013). În cuprinsul deciziei s-a reținut că

tribunalul nu se poate pronunța cu privire la excepția de perimare, doar prima instanța putând proceda în acest sens (art. 252 alin. 3 din vechiul Cod de procedură civilă prevedea „Perimarea cererii de chemare în judecată nu poate fi ridicată pentru prima oară în instanța de apel.”). Dosarul a fost restituit judecătorei la 09.08.2013, care a continuat instrumentarea cauzei, procedând la administrarea de probe și la amânare pentru diferite motive. La termenul din 13.05.2014 au avut loc dezbaterile asupra fondului, pronunțarea fiind amânată succesiv de 6 ori, până la 24.06.2014 (o lună și o săptămână). Prin sentința nr. ____/2014 s-a admis excepția și s-a constatat perimată cererea de chemare în judecată; sentința nr. ____/24.06.2014 a fost motivată și predată la mapa specială la 02.02.2015, termenul de redactare fiind depășit cu aproximativ 6 luni.

Având în vedere soluția adoptată de prima instanță, în situația în care aceasta ar fi făcut aplicarea dispozițiilor ce reglementează perimarea și s-ar fi raportat la aspectele reținute de instanța de control judiciar, care a soluționat recursul promovat împotriva încheierii din 05.10.2011, această soluție putea fi pronunțată imediat după restituirea dosarului din calea de atac (09.08.2013), cu consecința reducerii duratei de instrumentare cu aproximativ 9 luni (durată care până în prezent totalizează 7 ani).

10. Dosarul nr. ____/____/2012, având ca obiect litigiu cu profesioniști, a fost înregistrat pe rolul Judecătorei B. la data de 06.06.2012 și soluționat la 27.05.2014 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L.. Dezbaterile asupra fondului au avut loc la 18.03.2014, pronunțarea fiind amânată de 10 ori, până la 27.05.2014. Sentința nr.

_____/27.05.2014 a fost motivată și predată la mapa specială la 29.01.2015, termenul de redactare fiind depășit cu aproximativ 7 luni.

11. În dosarul nr. ____/____/2011, având ca obiect contestație la executare - întoarcere executare, înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 26.10.2011, prin sentința nr. ____/15.07.2014 s-a admis excepția de netimbrare și s-a anulat cererea ca insuficient timbrată. Sentința nr. ____/15.07.2014 a fost motivată și predată la mapa specială la 09.02.2015, termenul de redactare fiind depășit cu aproximativ 6 luni (hotărârea putând fi considerată de complexitate redusă, având în vedere soluția de anulare pentru netimbrare).

12. Dosarul nr. ____/____/2012, având ca obiect pretenții a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 06.06.2012 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L..

Primul termen a fost stabilit la 22.01.2013, dată la care cauza s-a amânat la solicitarea pârâtului, pentru angajare apărător. La termenul din 26.03.2013 s-a dispus amânarea, la solicitarea reclamantului, pentru a lua cunoștință de întâmpinarea depusă la 21.03.2013, iar la 28.05.2013 cauza s-a amânat la 03.09.2013, la cererea apărătorului unui pârât, dar și pentru a se timbra cererea de chemare în garanție. La acest termen s-a discutat și încuviințat probatoriul, inclusiv expertiza tehnică auto, iar la 15.10.2013 s-au stabilit obiectivele expertizei. **Dezbaterile asupra fondului au avut loc la termenul din 18.03.2014, pronunțarea fiind amânată succesiv, până la 27.05.2014 (de 9 ori).** Cauza a fost soluționată prin sentința nr. ____/27.05.2014, care a fost motivată și predată la mapa specială la 04.02.2015, cu depășirea cu 7 luni a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

termenului de redactare.

13. Dosarul nr. ____/____/2004 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 11.10.2004 și are ca obiect partaj succesoral. A fost repartizat completului C10, care a instrumentat cauza pe durata soluționării fondului. La 16.11.2004 a fost acordat termen pentru lipsă de apărare la 14.12.2004, se solicită și o serie de relații pentru stabilirea situației de fapt. Se solicită certificatul de deces de la Primăria B. și se dispune adresă la BNP pentru a se comunica o serie de titluri de proprietate a terenurilor, neîntabulate despre care se susține că s-ar afla la partea adversă și se acordă termen la data de 18.01.2005. La data de 29.12.2004 au fost transmise înscrisurile solicitate de la BNP. La data de 18.01.2005 se amână soluționarea cauzei pentru ca instanța să se pronunțe asupra cererii de sechestru asigurator la data de 15.02.2005, când se amână soluționarea la termenul din 15.03.2005 pentru a se solicita relații la camera notarilor publici.

La termenul din 15.03.2005 se discută cererea de sechestru, se învederează faptul că s-a formulat cerere de anulare a unor mențiuni din actul de naștere al reclamantului, se solicită suspendarea cererii, dar pârâtul solicită a se pune în discuție conexarea dosarelor, instanța prorogă cererea de suspendare și acordă termen pentru discutarea conexării. La termenul din 12.04.2005 se dispune conexarea dosarului privind rectificarea datelor din certificatul de naștere la cererea de partaj succesoral și se suspendă judecata ambelor în baza art. 244 pct.1) C.pr.civ. până la soluționarea cererii de anulare a adopției reclamantului. La termenul din 18.05.2005 se formulează cerere de repunere pe rol și se acordă termen 21.06.2005. Se menține suspendarea până la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] soluționarea dosarului nr. 5474/2005.

La data de 16.12.2005 pentru cererea de repunere pe rol se acordă termen la data de 24.01.2006, dar se respinge și este menținută suspendarea. La data de 06.03.2007 se repune pe rol din oficiu și se menține suspendarea. Cerere de repunere pe rol la data de 13.08.2007 cu termen la 02.10.2007, se admite, se acordă termen la data de 16.10.2007.

La termenul din 16.10.2007, cauza s-a suspendat în baza art. 244 pct.1) C.pr.civ. până la soluționarea dosarului nr. ____ / ____ /2007 al Judecătoriei B.. Se formulează cererea de repunere pe rol la data de 25.11.2009, se acordă termen la data de 24.02.2010, când se amână soluționarea pentru pregătirea apărării la cererea pârâtului. Se invocă lipsa calității procesuale active pentru nedemnitătea succesorală. La termenul din 14.04.2010, se acordă termen pentru ca pârâta să depună o sentință penală invocată pentru soluționarea excepției, se unește excepția cu fondul și se acordă termen la 09.06.2010. La acest termen se solicită pârâtei să depună sentința penală invocată și se acordă un nou termen la data de 06.10.2010. Se încuviințează probele și se acordă termen la data de 12.01.2011 și se revine cu solicitarea la pârâtă să depună sentința penală invocată. La 12.01.2011 se acordă termen la 30.03.2011 pentru a se depune o copie a cererii precizatoare. Se administrează proba cu martori și interogatoriu și se pune în discuție excepția lipsei calității procesuale active, se amână pronunțarea la 06.04.2011.

Se solicită repunerea pe rol pentru administrarea tuturor probatoriilor.

La data de 06.04.2011 se respinge excepția lipsei calității, dar este reinvocată 15.06.2011 pentru alt motiv, neacceptarea succesiunii, instanța

unește cu fondul excepția invocată și pentru administrarea probatoriilor se acordă 19.10.2011, când s-a pus în vedere părților să depună note scrise pentru excepția lipsei calității procesuale active și pentru ca reclamantul să depună copia cărții de identitate și acordă termen la 18.01.2012 când se vor discuta probele pe fond.

La termenul din 16.05.2012 se încuviințează reclamantului proba cu interogatoriul pârâtei și i se pune în vedere să formuleze precizare scrisă a acțiunii. Se amână cauza pentru 04.07.2012 când se depune la dosar precizare a acțiunii, procedându-se la amânare, la solicitarea pârâtei, pentru a se lua cunoștință de conținutul cererii. La termenul astfel acordat - 26.09.2012 - se depune întâmpinare și cerere reconvențională, procedându-se la amânare, la solicitarea reclamantului, pentru a se lua cunoștință de conținutul cererilor.

La termenul din 06.11.2012 pârâta nu se prezintă, depunându-se la dosar certificat medical, astfel că nu s-a procedat la administrarea probei cu interogatoriu. La termenul din 15.01.2013 s-a constatat neîndeplinirea procedurii de citare cu reclamantul, iar la termenul din 19.02.2013 acesta nu s-a prezentat, invocând aspecte în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Se pune în vedere acestuia să depună un titlu de proprietate, obligație reiterată la termenul din 28.05.2013.

La termenul din 25.06.2013 se depune o nouă precizare a acțiunii, iar la termenul din 03.09.2013 se pune în vedere reclamantului să depună la dosar, în scris, un punct de vedere cu privire la excepția tardivității formulării cererii. La termenul din 01.10.2013 avocatul reclamantului s-a aflat în imposibilitate de prezentare, astfel că excepția a fost pusă în discuția părților la 05.11.2013

și admisă. La același termen, s-a încuviințat efectuarea unor expertize topografice, fiind depuse la dosar de către părți, obiectivele solicitate a fi stabilite. Pentru a se discuta obiectivele, cauza s-a amânat la 07.01.2014, când s-au stabilit obiectivele și au fost desemnați experții, una dintre expertize efectuându-se prin comisie rogatorie cu Judecătoria Craiova.

Următoarele termene au fost acordate pentru efectuarea lucrărilor de expertiză. La termenul din 03.06.2014, Judecătoria C. a restituit adresa Judecătoriei B., solicitând să îi fie comunicată încheierea prin care s-a dispus comisia rogatorie (care nu a fost comunicată până la momentul respectiv). La termenul din 08.07.2014 se încuviințează obiecțiunile la raportul depus anterior la dosar, lucrarea de expertiză efectuată prin intermediul comisiei rogatorii fiind depusă la dosar la 09.12.2014. La termenul din 06.01.2015 s-au încuviințat noi obiecțiuni la rapoartele de expertiză.

Cauza a fost suspendată pe o durată (totală) de 4 ani și 7 luni.

Din cele arătate anterior rezultă că termenele acordate sunt lungi, în raport cu motivele de amânare, neadaptate acestora și vechimii cauzei; nu s-au luat măsuri care să asigure aducerea la îndeplinire a dispozițiilor instanței, nu s-a procedat la sancționarea conduitei participanților la procedură, conduită ce a condus la temporizare; încuviințarea probei cu expertiză s-a realizat în 2014, la aproximativ 9 ani de la învestirea instanței.

14. Dosarul nr. ____/____/2007 - 7 ani și 10 luni (filele 305 – 318, vol. 1), având ca obiect prestație tabulară a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 28.02.2007 și repartizat completului C10, având ca titular pe

domnul judecător M. L.. Amânarea s-a dispus pentru a se realiza expertiza topografică, expertul invocând lipsa unui plan parcelar. Cauza s-a suspendat la 02.03.2011, pentru depunerea respectivului plan parcelar, s-a repus pe rol la 16.05.2012, s-au emis adrese către expert, către Primăria Comunei B. pentru comunicarea actului respectiv, la termenul din 12.02.2013 procedându-se la menținerea măsurii suspendării. La 04.03.2014 s-a depus de către reclamant planul parcelar și s-a emis adresă către expert pentru a finaliza lucrarea. Acesta solicită comunicarea planului parcelar, motiv pentru care se amână cauza la termenul din 29.04.2014. Se invocă de expert faptul că planul parcelar este incomplet – nefiind avizat de OCPI, solicitându-se amânarea (17.06.2014 și 23.09.2014). La termenul din 25.11.2014 s-a dispus înlocuirea expertului, urmare a suspendării din funcție a expertului anterior desemnat, termenele ulterioare (20.01.2015 și 10.03.2015) fiind acordate pentru realizarea lucrării de expertiză.

Din măsurile luate pe durata instrumentării nu rezultă cine avea obligația de a întocmi respectivul plan și în ce termen, cine avea obligația de a-l depune la dosar, care era situația procedurii în dosar în acest interval, rezultând că s-ar fi putut proceda la suspendarea judecății pe o perioadă nelimitată, până când actul respectiv s-ar fi emis. Instanța a dispus inițial suspendarea pentru a se depune planul parcelar solicitat de expert, ulterior a repus cauza pe rol, fără a exista planul solicitat. După câteva termene a suspendat din nou cauza, pentru același motiv (care nu era prevăzut printre cauzele obligatorii/facultative de suspendare a judecății). După cea de-a doua repunere pe rol s-a impus acordarea de

noi termene pentru avizarea de către OCPI a planului parcelar.

15. Dosarul nr. ____/____/2008 - 6 ani și 10 luni (filele 220 – 253, vol. 1), - având ca obiect partaj judiciar, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 03.04.2008 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L., principalul motiv de amânare l-a reprezentat neefectuarea și depunerea la dosar a lucrărilor de expertiză. **Deși din data de 12.03.2013 s-a pus în vedere doamnei expert M.E. să procedeze la refacerea expertizei cu citarea tuturor părților și, ulterior, să procedeze la îndreptarea unei erori strecurată în raport, modificare necesară pentru avizarea raportului de către OCPI, până în prezent lucrarea nu a fost refăcută în modalitatea solicitată de instanță, procedându-se la amânarea repetată a cauzei și pentru acest motiv, fără a se lua vreo măsură de sancționare a expertului.**

16. Dosarul nr. ____/____/2009 - 5 ani și 2 luni, având ca obiect stabilire servitute a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 05.10.2009 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L.. În cauză s-a administrat probatoriul apreciat ca fiind necesar soluționării, inclusiv proba cu expertizele de specialitate. Urmare a decesului uneia dintre părți, la termenul din 06.11.2012 s-a pus în vedere reclamanților să indice moștenitorii acesteia. **Abia după 3 termene s-a emis adresă către un birou notarial pentru a se comunica datele necesare. Ulterior, s-a emis adresă către un alt birou notarial pentru a se comunica domiciliile moștenitorilor, necomunicarea în termen a relațiilor solicitate nefiind în vreun fel sancționată.**

[REDACTED] [REDACTED]

17. Dosarul nr. _____/_____/2009 - 5 ani și 6 luni (filele 254 – 265, vol. 1) „având ca obiect acțiune în constatare nulitate a fost înregistrat pe rolul Judecătoreiei B. la data de 03.08.2009 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L., începând cu 02.07.2010. Analiza încheierilor de ședință pronunțate în perioada 2013-2014, conduce la concluzia că termenele acordate sunt lungi, în raport cu motivele de amânare și nejustificate - de la data la care s-a depus la dosar raportul de expertiză - 10.12.2013 - până în prezent, cauza s-a amânat pentru a se achita onorariul de expert. Astfel, la termenul din 10.12.2013 cauza se amână pentru a se lua cunoștință de raportul de expertiză și pentru a se achita onorariul de expert. La termenul din 04.02.2014 se formulează obiecțiuni la raportul de expertiză și cauza se amână pentru a se discuta obiecțiunile și cererea de reducere onorariu. La termenul din 18.03.2014 se încuviințează cererea de amânarea formulată de unul dintre apărători, iar la termenul din 29.04.2014 cauza se amână pentru ca reclamantii să precizeze în scris ce anume contestă în legătură cu modul de stabilire a onorariului de expert. La 03.06.2014 se discută cererea de reexaminare formulată de expert, iar la termenele din 08.07.2014, 02.09.2014 și 14.10.2014 se emite adresă către expert pentru a motiva diferite aspecte în legătură cu stabilirea cuantumului onorariului. La termenul din 02.12.2014 se respinge cererea de reducere onorariu și se amână cauza pentru a se face dovada achitării onorariului. **Până la exercitarea acțiunii disciplinare nu s-au discutat obiecțiunile la raportul de expertiză, timp de un an și o lună acordându-se termene pentru a se lămuri aspecte în legătură cu stabilirea onorariului de expert.** La termenele din 03.02.2015 și 17.02.2015 cauza s-a amânat pentru a se depune raportul

de expertiza în forma necesară avizării de către OCPI.

18. Dosarul nr. ____/____/2009, având ca obiect revendicare și evacuare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B., în rejudecare, la data de 02.09.2009 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L., la 02.12.2009. În cauză s-a dispus administrarea probei cu expertiza topografică la termenul din 28.04.2010, amânarea fiind determinată, în principal, de necesitatea efectuării lucrării de expertiză. Dezbaterile asupra fondului au avut loc la 08.06.2011, pronunțarea fiind amânată la 15.06.2011 când s-a dispus repunerea cauzei pe rol, pentru a se completa raportul de expertiză și pentru ca reclamantul să evalueze obiectul litigiului.

La termenul din 08.02.2012 se reține din nou cauza spre soluționare, pronunțarea fiind amânată succesiv de 4 ori. Prin sentința nr. 3208/07.03.2012 acțiunea este admisă în parte, hotărârea fiind redactată și predată la mapa specială la 18.09.2012, cu depășirea cu 5 luni a termenului legal.

La 03.10.2012 s-a formulat cerere de completare dispozitiv, stabilindu-se termen la 04.12.2012 când s-a dispus acordarea unui termen, pentru comunicarea cererii de completare astfel formulată. Dezbaterile au avut loc la 22.01.2013, s-a amânat pronunțarea la 29.01.2013, termen la care s-a dispus repunerea cauzei pe rol, pentru ca reclamantul să timbreze la valoare cererea având ca obiect „daune materiale”. S-a fixat termen la 12.03.2013 când cererea a fost reținută spre soluționare, pronunțarea fiind amânată, succesiv, până la 02.04.2013. Prin sentința nr. ____/02.04.2013 s-a admis cererea și s-a dispus obligarea pârâtei la plata de daune morale. Hotărârea a fost redactată la 12.07.2013, cu depășirea cu 2 luni a termenului legal. La data de

31.07.2013, respectiv la 07.08.2013 s-au formulat de către reclamant cereri de îndreptare eroare materială a sentinței nr. _____/02.04.2013. S-a fixat termen la 01.10.2013, pronunțarea a fost amânată până la 22.10.2013 când, prin sentința nr. _____/2013 cererea a fost admisă (hotărârea a fost motivată la 15.11.2013). În cauză s-a formulat recurs împotriva sentințelor nr. _____/02.04.2013 și nr. _____/22.10.2013, ambele cereri de recurs fiind admise.

Din cele anterior prezentate rezultă că într-o cauză înregistrată pe rolul Judecătoriei B. în anul 2008 și soluționată, în rejudecare - fond, la 07.03.2012, procedura s-a prelungit până în 15.10.2014, pentru soluționarea irevocabilă a cererilor de completare dispozitiv/îndreptare eroare materială. Faptul că s-a impus formularea, analizarea și soluționarea acestor cereri, după momentul pronunțării unei hotărâri asupra fondului, conduce la concluzia că dosarul a fost insuficient studiat, neobservându-se cererile cu care instanța a fost investită. Această situație a avut drept consecință mărirea duratei procedurii, inclusiv prin parcurgerea căilor de atac aferente celor două hotărâri pronunțate în cererile de completare dispozitiv/îndreptarea eroare materială. La aceasta se adaugă și stabilirea unor termene lungi, neadaptate caracterului urgent al acestor cereri, amânarea repetată a pronunțării și redactarea cu întârziere a uneia dintre hotărâri.

19. Dosarul nr. _____/_____/2007 - 7 ani și 3 luni, având ca obiect dezbateri succesorală a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 20.11.2007 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul

_____ judecător M. L.. Dezbaterile asupra fondului au avut loc la 08.01.2013, pronunțarea fiind amânată la 15.01.2013, când s-a dispus repunerea cauzei pe rol, pentru a se evalua terenurile în litigiu. La termenul din 05.02.2013 se reține din nou cauza spre soluționare, pronunțarea fiind amânată succesiv de 14 ori, până la 30.04.2013 (2 luni și 2 săptămâni). Cauza a fost soluționată prin sentința nr. _____/30.04.2013, hotărârea fiind redactată și predată la mapa specială la 28.07.2013, cu depășirea cu 2 luni a termenului legal. La 06.09.2013 s-a formulat cerere de completare dispozitiv, stabilindu-se termen la 15.10.2013. La 11.10.2013 s-a formulat cerere de îndreptare eroare materială. Prin sentința nr. _____/22.10.2013 s-a admis cererea de completare dispozitiv, hotărârea a fost redactată la 16.09.2014, cu depășirea cu 10 luni a termenului legal.

Având în vedere obiectul cererii, respectiv "completare dispozitiv", prin care se solicita să se dispună intabularea în Cartea funciară a dreptului de proprietate și împrejurarea că cererea a fost admisă, durata de soluționare a litigiului a fost prelungită cu perioada aferentă soluționării acestei cereri, inclusiv cu cea în care s-a redactat hotărârea prin care s-a dispus completarea dispozitivului.

20. Dosarul nr. ____/____/2007 - 7 ani și 8 luni, având ca obiect stabilire servitute și obligația de a face a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 25.06.2007 și repartizat completului C10, având ca titular pe domnul judecător M. L.. La termenul din 12.03.2008 s-a discutat probatoriul și s-a dispus administrarea în cauză a probei cu acte, interogatoriile părților, expertizele topografică și în construcții, iar la termenul din 08.10.2008 s-au stabilit obiectivele expertizelor și s-au desemnat experți.

Amânarea cauzei a fost determinată, în principal de necesitatea efectuării lucrărilor de expertiză dispuse în cauză, inclusiv pentru a se lua cunoștință de rapoartele depuse, de obiecțiunile formulate de părți (și încuviințate de instanță la termenele din 24.03.2010, 14.03.2012, 25.04.2012, 21.10.2014), de răspunsurile la aceste obiecțiuni.

Prin încheierea din 11.12.2012 s-a dispus suspendarea cauzei în baza art. 244 alin. (1) pct. 2) cod procedură civilă, până la soluționarea dosarului nr. ____/1993 al Judecătoriei B.. Această încheiere a fost casată prin decizia nr. ____/04.07.2013 pronunțată de Tribunalul B., cauza fiind trimisă la judecătorie, pentru continuarea judecării. S-a avut în vedere că în dosarul nr. ____/1993 se judeca la momentul respectiv o cerere de lămurire dispozitiv (al sentinței nr. ____/30.11.1994) care nu putea influența în vreun fel drepturile stabilite prin respectiva hotărâre și nici soluția în dosarul nr. ____/____/2007. La primul termen stabilit după reluarea judecării – 12.11.2013 - cauza a fost suspendată în baza art. 242 alin. (1) pct. 1) cod procedură civilă, pentru lipsa părților. S-a formulat la 24.02.2014 cerere de repunere pe rol de către pârât, care a arătat că nu a primit citația pentru respectivul termen. La 11.03.2014 apărătorul reclamantului formulează cerere de amânare pentru imposibilitate de prezentare. La termenul stabilit în cauză - 08.04.2014 – instanța, fără a dispune în vreun fel asupra cererii de amânare și nici a cererii de repunere pe rol, acordă cuvântul în dezbaterea fondului, pronunțarea fiind amânată la 15.04.2014, când cauza este repusă pe rol pentru a se reveni cu adresă către expert, în vederea stabilirii liniei de hotar. Răspunsul la obiecțiuni a fost depus la dosar la 15.09.2014, s-au încuviințat noi obiecțiuni la termenul din 21.10.2014, la

termenul din 20.01.2015 s-a dispus sancționarea expertului cu amendă judiciară, pentru neefectuarea în termen a lucrării, răspunsul la obiecțiuni fiind depus la dosar la 23.01.2015.

Suspendarea repetată a judecății, pentru motive pentru care s-a stabilit ulterior că nu constituiau o cauză de suspendare (soluționarea unei cereri de lămurire dispozitiv a unei sentințe pronunțate în 1994 și lipsa nejustificată a părților), reținerea cauzei în pronunțare, fără a se analiza dacă s-au administrat în prealabil toate probele necesare, urmată de repunerea pe rol, au avut drept consecință derularea unui interval de un an și aproximativ 4 luni, în care nu s-au administrat nici un fel de probe și nu s-au efectuat alte acte de procedură care să contribuie la lămurirea unora dintre aspectele deduse judecății.

21. Dosarul nr. ____/____/2004* a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 15.09.2004 și are ca obiect ieșire din indiviziune. A fost repartizat completului C10, care a instrumentat cauza pe durata soluționării fondului. Prin sentința civilă nr. ____/19.05.2010 a Judecătoriei B. a fost respinsă cererea de chemare în judecată, deoarece reclamantul nu a achitat onorariul de expert, instanța a decăzut reclamantul din probă și l-a obligat să achite onorariul de expert. Prin decizia civilă nr. ____/28.01.2011, s-a admis apelul, a fost desființată sentința și s-a trimis cauza spre rejudecare. Dosarul a fost reînregistrat la Judecătoria B. la data de 10.03.2011. Primul termen acordat a fost 01.06.2011, iar judecătorul inițial investit a formulat cerere de abșinere, aceasta fiind respinsă, stabilindu-se termen la 05.10.2011, când s-a amânat pentru a se lua cunoștință de obiecțiuni, s-a pus în vedere reclamantei să

achite diferența de onorariu de expert. Ulterior, principalul motiv de amânare l-a constituit tot efectuarea raportului de expertiză. Prin sentința nr. ____/14.01.2014 s-a dispus admiterea acțiunii față de unul dintre pârâți și respingerea cererii de chemare în judecată formulată față de un alt pârât. Sentința nr. ____/14.01.2014 a fost predată la mapa specială la 20.06.2014, termenul de redactare fiind depășit cu aproximativ 4 luni.

Din analiza măsurilor dispuse în perioada 2013 -2014 rezultă că nu s-au luat măsuri de sancționare a expertului pentru neefectuarea expertizei la termenele stabilite (definitivarea raportului realizându-se după aproximativ 2 ani de la termenul la care s-a emis adresă către expert pentru a răspunde la obiecțiunile formulate).

22. Dosarul nr. ____/____/2006, având ca obiect contestație la executare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 06.12.2006 și soluționat la 11.07.2012 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L.. Sentința nr. ____/11.07.2012 (filele 200-201, vol.1) a fost redactată la 15.10.2012, termenul de redactare fiind depășit cu 3 luni.

În cauză s-a declarat recurs la 06.11.2012, dosarul fiind înaintat Tribunalului B. la 28.05.2013, în prealabil soluționându-se o cerere de îndreptare eroare (cu privire la cuantumul cheltuielilor de judecată).

Cererea de îndreptare a fost formulată la 06.11.2012 și a fost soluționată la 24.04.2013 (filele 202-203, vol.1), termenul în care cererea a fost soluționată fiind de 5 luni și 2 săptămâni (aspect ce a contribuit la temporizarea procedurii, într-o cauză urgentă, în care instrumentarea, în prima judecată a fondului, a durat 5 ani și 7 luni). La primirea cererii spre rezoluționare, judecătorul

cauzei nu a stabilit termenul de soluționare; în cadrul cercetării disciplinare acesta a arătat că, în ceea ce privește cererile de îndreptare eroare materială nu stabilește, de regulă, termen de soluționare, procedând la analizarea și soluționarea respectivelor cereri în funcție de volumul de activitate și timpul disponibil.

Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/__/22.10.2013, prin care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare, reținându-se că instanța de fond nu a analizat contestația și nu a argumentat de ce a acceptat criticile aduse de intimata contestatoare, executării silite, astfel că nu a intrat în cercetarea fondului.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 12.06.2014 și soluționată la 01.08.2014, de un alt complet (judecătorul care a pronunțat sentința nr. ____/11.07.2012 formulând cererea de abținere, admisă la 20.06.2014).

În cauză s-a promovat recurs, dosarul fiind înaintat Tribunalului B. la data de 16.10.2014 și soluționat (în sensul respingerii căii de atac) la 03.12.2014.

23. Dosarul nr. ____/____/2010, având ca obiect contestație la executare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 13.09.2010 și soluționat la 06.11.2012 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L..

Sentința nr. ____/06.11.2012 (filele 160-161, vol.1) a fost redactată la 13.01.2013, termenul de redactare fiind depășit cu o lună și o săptămână.

Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/____/____.

_____/_____/21.05.2013, prin care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare, reținându-se că motivarea hotărârii recurate nu respectă dispozițiile art. 261 alin. (1) pct. 5) din vechiul Cod procedură civilă.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 31.07.2013 și soluționată la 01.04.2014, de același judecător care a pronunțat sentința nr. ____/06.11.2012.

Sentința nr. ____/01.04.2014 (pronunțată în dosarul nr. ____/____/2010*) nu a fost redactată până la data finalizării verificărilor prealabile, termenul de redactare fiind depășit, la momentul respectiv cu 8 luni. Hotărârea a fost predată la mapa specială la 06.02.2015, întârzierea în redactare fiind de 9 luni.

24. Dosarul nr. ____/____/2011, având ca obiect contestație la executare a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B. la data de 25.03.2011 și soluționat la 06.11.2012 de completul C10, având ca titular pe domnul judecător M. L..

Sentința nr. ____/06.11.2012 (filele 150-151, vol.1) a fost redactată la 13.01.2013, termenul de redactare fiind depășit cu o lună și o săptămână. Recursul declarat în cauză a fost soluționat prin decizia nr. ____/____/21.05.2013, prin care s-a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare, reținându-se că motivarea hotărârii recurate nu respectă dispozițiile art. 261 alin. (1) pct. 5) din vechiul Cod procedură civilă.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei B. la 07.08.2013 și soluționată la 08.10.2013, de același judecător care a pronunțat sentința nr. ____/06.11.2012.

Sentința nr. ____/08.10.2013 (filele 158-159, vol.1), dată în dosar nr. ____/____/2011* (filele 160-161, vol.1) a fost redactată la 08.07.2014, termenul de redactare fiind depășit cu 8 luni.

În cauză s-a declarat recurs la 27.11.2014, dosarul fiind înaintat Tribunalului B. la 16.12.2014 pentru soluționarea căii de atac. Ultimul termen stabilit în cauză este 03.03.2015.

Durata totală a procedurii este de 3 ani și 10 luni, într-o cauză având ca obiect contestație la executare (guvernată de celeritate). Dosarul a parcurs două cicluri procesuale fond - recurs, respectiv fond - rejudecare, hotărârea instanței de fond fiind casată întrucât nu cuprinde motivele pe care se sprijină. Sentința pronunțată în rejudecare a fost redactată cu o întârziere de 8 luni. Recursul declarat împotriva sentinței nr. 12946/08.10.2013 nu a fost soluționat până în prezent.

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. (h) teza a I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, constituie abatere disciplinară nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Dispozițiile art.5 alin.(2) lit.g din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd ca obligație a judecătorilor, soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor deduse judecării.

Art. 6 din noul Cod de procedură civilă prevede că, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în termen optim și previzibil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege. În acest scop, instanța este datoare să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure

desfășurarea cu celeritate a judecării. Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în faza executării silite.

Aceste obligații sau îndatoriri sunt prevăzute și în Hotărârea nr. ____/2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, dar ca standarde de conduită a acestora, conform cu onoarea și demnitatea profesiei, judecătorii fiind obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi. Din aceleași dispoziții rezultă că judecătorii sunt datori să depună toate diligențele necesare în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile (art.12 și 13).

Potrivit art.6 alin.(1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană învinuită de săvârșirea unei infracțiuni are dreptul să obțină, într-un termen rezonabil, o decizie definitivă cu privire la temeinicia și legalitatea acuzației ce i se aduce. Instanța europeană a făcut sublinierea, de principiu, că scopul acestui text al convenției este ca persoanele aflate în această situație „să nu rămână multă vreme, nejustificat, sub o asemenea acuzație”.

Curtea a făcut precizarea că aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare trebuie făcută în fiecare cauză în parte, în funcție de circumstanțele sale, precum și prin raportare la criteriile consacrate în materie de jurisprudență a Curții.

Respectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzelor reprezintă, dintr-un alt punct de vedere, și un indicator al eficienței desfășurate de către judecător în activitatea sa.

Dat fiind că textul legal impune îndeplinirea cumulativă atât a condiției încălcării în mod imputabil din partea judecătorului a dispozițiilor ce prevăd soluționarea cu celeritate a cauzelor, cât și condiția caracterului repetat al acestei încălcări, secția reține că pentru a atrage răspunderea disciplinară este necesar ca această conduită să se regăsească în mai multe situații în care neîndeplinirea dispozițiilor procedurale să ducă la prelungirea nejustificată a procedurii.

În lipsa unor criterii prevăzute de lege în funcție de care să se stabilească caracterul imputabil al nerespectării dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, se vor avea în vedere toate aspectele care țin de activitatea profesională desfășurată de judecător în perioada de referință și în raport de care să se constate, în concret, dacă această conduită este sau nu imputabilă acesteia, respectiv durata efectivă a procedurii judiciare, complexitatea cauzelor ce constituie obiectul dosarelor menționate în acțiune, numărul total de dosare mai vechi de un an aflate în curs de soluționare pe completul aceluiași judecător, volumul de activitate al judecătorului etc.

Din situația prezentată anterior, se constată că, domnul judecător în mod repetat a amânat pronunțarea în cauzele cu care rămăsese în pronunțare, fiind situații în care amânarea pronunțării s-a făcut de 24 ori (5 luni și 2 săptămâni), de 12 ori, de 9 ori etc., toate având ca efect prelungirea în mod nejustificat a procedurii în fața instanței.

De asemenea, în cauze cu o durată foarte mare a procedurii au fost acordate termene lungi, neadaptate motivelor de amânare, unele nefiind justificate de datele concrete ale cauzei; nu s-au luat măsuri care să asigure

[REDACTED]

îndeplinirea diferitelor obligații stabilite în sarcina participanților la procedură (diferitele cereri/înscrișuri nu sunt depuse înainte de termen, pentru a fi comunicate din timp și pentru a se evita amânarea pentru ca părțile să ia cunoștință de conținutul acestora; nedepunerea/comunicare în termenul stabilit de instanță a diferitelor relații nu este sancționată; neefectuarea lucrării de expertiză în modalitatea specificată de instanță - cu citarea tuturor părților - nu este sancționată, deși s-a acordat un număr semnificativ de termene în acest sens; etc.); s-au stabilit termene lungi pentru soluționarea cererilor de completare dispozitiv/îndreptare eroare, cu consecința măririi duratei de instrumentare.

Secția constată o lipsă de fermitate din partea domnului judecător M. L. în luarea măsurilor care se impuneau pentru soluționarea cu celeritate a cauzelor, respectiv sancționarea conduitei experților, în situațiile în care nu au întocmit rapoartele de expertiză, existând un număr redus de situații în care instanța a procedat la aplicarea amenzii judiciare, în conformitate cu dispozițiile art. 198 Cod procedură penală

Neaplicarea sancțiunilor legale în cazuri evidente de culpă sau aplicarea lor cu multă indulgență dovedesc lipsa de fermitate a judecătorului și constituie o încurajare a participanților la proces pe linia neîndeplinirii obligațiilor, aceștia din urmă observând că nu se dispun măsuri concrete de constrângere.

Această lipsă de fermitate decurge din aceea că, deși dispozițiile legale obligă instanțele să ia toate măsurile necesare în vederea soluționării cu celeritate a cauzei și a finalizării acesteia, nu au fost identificate împrejurări justificative pentru lipsa de implicare și rol activ în impulsionarea

procedurilor judiciare.

Caracterul repetat al încălcării rezultă din numărul mare al cauzelor în care durata de soluționare s-a prelungit nejustificat, cauze înregistrate pe completul al cărui titular este domnul judecător M. L..

Având în vedere durata mare a procedurii în cauzele analizate, se impunea un management foarte riguros al fiecărui dosar, astfel încât derularea procedurii să se realizeze într-un ritm care să asigure celeritatea în soluționare și instrumentarea într-un termen rezonabil.

În raport de perioada și de motivele pentru care domnul judecător M. L. a dispus amânarea judecării, această practică a pârâtului reprezintă o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor judiciare prevăzute de legi și regulamente, de natură a afecta drepturile procesuale ale părților precum și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Aspectele ce rezultă din expunerea cauzelor în care hotărârile au fost redactate cu o întârziere semnificativă impun reținerea acestor situații sub aspectul temporizării procedurii, redactarea cu întârziere a hotărârilor (în unele cazuri, atât cele pronunțate în prima judecată a fondului, cât și în rejudecare, dar și în cererile de completare dispozitiv), conducând la prelungirea duratei de instrumentare, în dosare cu vechime mare. Astfel, depășirea cu mai mult de 5 luni a termenului de redactare este incidentă și în cauze cu o durată a procedurii mare și în cele casate pentru nemotivare, conducând la mărirea duratei procedurii în respectivele cauze.

Apărările domnului judecător în sensul existenței unor motive obiective care au determinat o suprasolicitare cu consecințe negative asupra

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

activității de judecată, respectiv volumul mare de activitate înregistrat, deși reale, nu justifică nerespectarea dispozițiilor referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, întrucât tocmai acest mod deficitar de instrumentare a dosarelor, pe perioade mari de timp, suprapus pe un număr sporit de cauze ce i-au fost repartizate a condus la o supraîncărcare a judecătorului.

Volumul mare de muncă și lipsa unor condiții adecvate de desfășurare a activităților specifice nu îl exonerează pe pârâțul judecător de răspunderea disciplinară, aceste împrejurări putând avea, eventual, caracterul unor elemente de circumstanțiere. Aceasta, cu atât mai mult cu cât pârâțul a avut un volum de muncă comparabil cu al colegilor săi și nu a solicitat niciodată Colegiului de conducere să nu-i mai fie repartizate dosare la prim termen.

Din datele statistice privind volumul de activitate al Judecătoriei B. - Secția Civilă reiese că, în anul 2013 domnul judecător M. L. a rulat 2241 dosare (dintre care dosare nou intrate -1986) și a soluționat 1763 dosare (760 - ședință publică și 1003 - Camera de Consiliu). În anul 2014, domnul judecător a rulat 3213 dosare (dintre care 1267 dosare nou intrate) și a soluționat 1338 cauze (588 - ședință publică și 750 - Camera de Consiliu).

Volumul de activitate (număr dosare nou intrate și dosare soluționate) îl situează peste media instanței, fiind cel mai mare înregistrat de magistrații instanței, însă indici relativ apropiați au înregistrat și alți judecători.

Se impune a se reține că, o parte importantă dintre dosarele soluționate sunt cereri de investire/încuviințare executare silită (în anul 2013 pe completul prezidat de domnul judecător M. L. s-au înregistrat 778 cereri de încuviințare executare silită; în anul 2014 pe același complet s-au înregistrat 602 cereri

de încuviințare executare silită și 34 cereri de investiție). Din datele comunicate de conducerea instanței și din cele precizate de domnul judecător, redactarea încheierilor de încuviințare executare/investiție cu formulă executorie se realizează de grefierul de ședință (modalitate de lucru adoptată de toate completele, nu doar de completul C10).

În ceea ce privește cauzele în care durata procedurii este mai mare de un an, pe completul C10, prezidat de domnul judecător M. L. se înregistrează (între completele secției civile) numărul cel mai mare de astfel de cauze – 69, dintre care 41 cauze cu o durată a procedurii cuprinsă între 1 și 3 ani, 17 cauze cu o durată a procedurii cuprinsă între 3 și 5 ani, 9 cauze cu o durată a procedurii cuprinsă între 5 și 10 ani și 2 cauze cu o durată a procedurii mai mare de 10 ani.

Un număr mare de dosare cu o durată mare a procedurii (48, dintre care 39 cauze cu o durată a procedurii cuprinsă între 1 și 5 ani, și 9 cauze cu o durată a procedurii cuprinsă între 5 și 10 ani) se înregistrează și pe completul C12, preluat însă de actualul titular în anul 2014, urmare a promovării la Tribunalul B. a titularului anterior. În ceea ce privește celelalte completuri unde numărul cauzelor vechi este mare, ponderea dosarelor mai vechi de 5 ani este mai redusă.

Din cele anterior prezentate rezultă că volumul de activitate înregistrat de domnul judecător M. L. este unul mare (cel mai mare dintre judecătorii secției civile), caracterizat și prin complexitatea sporită a cauzelor cu soluționarea cărora este investit, fiind însă comparabil cu a altor judecători care înregistrează, pentru perioada 2013 – 2014, un număr apropiat de cauze – nou intrate și/sau soluționate. Un procent important din dosarele nou

înregistrate și din cele soluționate îl reprezintă cauzele având ca obiect încuviințare executare silită, cauze de o complexitate mai redusă.

Se impune a fi subliniat că prin Hotărârea nr. __/2010 a Plenului Consiliului ____ s-a stabilit ca limită, pentru asigurarea unui program optim de activitate, un număr de 5060 de puncte de încărcare / judecător pentru întreg anul 2011, limită menținută și în prezent, iar pârâtul a avut în anul 2013 un grad de complexitate de 6037 de puncte.

În consecință, având în vedere faptul că pârâtul, în anul 2013, a soluționat un număr de 1763 dosare al căror grad de complexitate a fost de 6037 de puncte, din care 1003 dosare de Cameră de consiliu (învățăminte cu formulă executorie), încheieri a căror redactare se realizează de grefierul de ședință, nu se poate susține că volumul de activitate și complexitatea cauzelor cu care acesta a fost învestit se constituie într-o cauză ce determină caracterul scuizabil al încălcării normelor procedurale precizate anterior.

Conform raportărilor periodice privind situația hotărârilor neredactate în termen comunicate de conducerea Judecătoriei B., pe parcursul anilor 2013 și 2014 domnul judecător a înregistrat în mod constant întârzieri în redactarea hotărârilor.

Perpetuarea pe o perioadă lungă de timp a acestei situații demonstrează că pârâtul judecător nu a abordat sistematic lucrările ce i-au revenit spre soluționare și redactare, ignorând astfel consecințele deosebit de grave ce s-ar putea produce prin acest mod de lucru.

Sub aspectul laturii subiective, secția reține că vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei este dovedită și rezultă din modul în care

acesta a înțeles să gestioneze ședințele de judecată, să-și îndeplinească obligația de a studia cauzele cu care a fost investit și să facă aplicarea dispozițiilor legale ce se impuneau pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. În același sens, vinovăția pârâtului rezultă din conduita pasivă adoptată pe parcursul soluționării cauzelor expuse mai sus, instrumentarea cauzelor fiind lăsată la aprecierea părților și a experților. De asemenea este de menționat faptul că, deși dosarele înregistrau o vechime considerabilă în sistem, ritmul de acordare a termenelor de judecată a fost lunar. Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtului față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu a urmărit, a acceptat producerea lor.

Relevant este faptul că în cauză, nerespectarea dispozițiilor procedurale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, reprezintă o modalitate caracteristică de exercitare a atribuțiilor specifice funcției care încalcă dreptul părților consacrat prin art. 21 din Constituția României și prin art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Fapta, astfel cum a fost reținută, contravine și prevederilor art.91 din Legea nr.303/3004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și disp. art. 5 alin.(2) lit.g din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești potrivit cărora judecătorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele într-un termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora.

Această conduită adoptată de către pârât a avut consecințe asupra dreptului recunoscut părților de a beneficia de soluționarea cauzei într-un

termen rezonabil, între faptele acestuia și urmările lor existând legătură de cauzalitate.

În consecință, secția, în unanimitate, apreciază că din probatoriul administrat în cauză rezultă că stabilirea unor termene lungi, neadaptate motivelor de amânare, unele dintre acestea nejustificate, neluarea unor măsuri care să asigure îndeplinirea la termenele stabilite a diferitelor obligații reținute în sarcina participanților la procedură, amânarea succesivă a pronunțării, pe perioade cuprinse între 2 și 5 luni, stabilirea unor termene lungi pentru soluționarea cererilor de completare dispozitiv/îndreptare eroare, cu consecința măririi duratei de instrumentare, depășirea cu până la 10 luni a termenului de redactare – toate acestea fiind incidente în cauze cu o durată mare a procedurii, sunt imputabile domnului judecător M. L. și întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a I a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prev. de art.99 lit. (h) teza I și lit. (t) din același act normativ, secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâtul judecător.

Astfel, secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în

limitele legii a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

De asemenea, se va avea în vedere că la temporizarea procedurii judiciare au contribuit și comportamentul părților și al experților desemnați în cauză.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză, constând în încălcarea dreptului recunoscut părților de a beneficia de soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Secția reține că domnul judecător M. L. are o vechime în profesie de 22 de ani, având specializare în drept civil, iar, din fișa de evaluare a activității profesionale, rezultă că la ultima evaluare a obținut calificativul „foarte bine”, a recunoscut și regretat săvârșirea faptelor.

De asemenea se va avea în vedere faptul că domnul judecător M. L. a avut în anii 2013- 2014 un volum de activitate peste media instanței dar și faptul că prin multitudinea actelor materiale ce compun cele două abateri disciplinare s-a adus atingere imaginii și prestigiului justiției, consecințele faptelor săvârșite de pârât constând și în aprecierile negative pe care petiționarii și opinia publică le pot avea asupra justiției.

Este adevărat că la aplicarea sancțiunii instanța trebuie să aibă în vedere, alături de circumstanțele reale identificate de cercetarea judecătorească și circumstanțele personale ale pârâtului, dar în cazul de față consecințele

negative ale abaterilor disciplinare au prioritate prin gravitatea lor.

Ținând cont de toate aceste împrejurări, reținând gravitatea deosebită a faptelor dată de multitudinea actelor materiale, urmările produse, dar și faptul că pârâtul și-a asumat faptele comise, secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârât a unei sancțiuni mai aspre chiar dacă acesta nu a mai fost sancționat disciplinar până în prezent.

Ca urmare, având în vedere că sancțiunea are ca scop imediat îndreptarea celui care a comis o abatere disciplinară, dar în același timp constituie și un mijloc de prevenție atât pentru cel sancționat, cât și pentru societate, secția apreciază că față de disp.art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată, se impune aplicarea față de pârât a sancțiunii constând în “diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15% pe o perioadă de 6 luni ” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) teza I și art. 99 lit. (t) rap. la art. 99 ind.1 alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate,

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului M. L. – judecător în cadrul Judecătoriei B..

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului M. L. – judecător în cadrul Judecătoriei B., sancțiunea disciplinară constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15% pe o perioadă de 6 luni” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.h) teza I și art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.2 din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 22 aprilie 2015.

Președinte,

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare,

Opinia de față, separată de cea a majorității completului ce a soluționat acțiunea disciplinară cu care a fost sesizat, are în vedere doar

70

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

individualizarea concretă a sancțiunii disciplinare ce ar trebui aplicată pârâtului, domnul judecător M. L..

Odată stabilită existența faptelor disciplinare și vinovăția pârâtului, rămâne ca, în funcție de împrejurările, gravitatea concretă a faptelor și persoana autorului să se procedeze la individualizarea sancțiunii.

În cazul de față, așa cum se și arată în considerentele hotărârii de față, prin care s-a admis acțiunea disciplinară, faptele prevăzute de art. 99 lit. (h) teza I și art.99 lit.(t) din Legea nr. 303/2004 au o gravitate deosebită, scopul sancțiunii fiind atât cel al îndreptării celui care a comis o faptă disciplinară, cât și prevenirea săvârșirii unor alte asemenea fapte.

Din punctul de vedere al circumstanțelor în care au fost săvârșite faptele apreciem că se impune a fi reținute multitudinea actelor materiale ale faptelor disciplinare și atitudinea pârâtului în desfășurarea activității pe o perioadă lungă de timp.

Din situația de fapt reținută cu ocazia analizării abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, rezultă că în mod repetat pârâtul a depășit termenul prevăzut de lege pentru motivarea hotărârilor, iar într-un număr de cauze și după ce pronunțarea a fost amânată pe o perioadă de câteva luni.

De asemenea, în mod repetat și pe parcursul unei lungi perioade de timp pârâtul a încălcat dispozițiile legale prev. de art.261 și art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă, situație ce a atras casarea cu trimitere

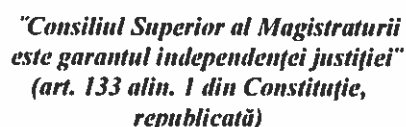
*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

spre rejudecare a hotărârilor pronunțate și implicit prelungirea duratei de soluționare a cauzelor.

Oricare ar fi volumul de activitate înregistrat de un anumit judecător, acesta nu poate justifica o motivare care să nu conțină o argumentație minimă a soluției pronunțate, cu menționarea aspectelor de fapt și de drept relevante. Trebuie să se ia în considerare cui i se adresează judecătorul atunci când își formulează decizia și să se facă distincția între lipsa oricărei motivări și o motivare succintă, lapidară dar care permite identificarea argumentelor instanței.

Ceea ce caracterizează activitatea domnului judecător este o redactare sumară a hotărârilor care, în unele cazuri nu cuprinde nici elementele minime de argumentare a soluției, situație sancționată de instanța de control judiciar. Lipsei argumentării soluției, fie pe acțiunea principală, fie pe unul dintre capetele principale de cerere sau pe cererea reconvențională a avut consecințe grave, implicând reluarea procedurii de judecare a fondului, în cauze în care durata procedurii este deja una foarte mare.

Așa cum se precizează și în Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabili și de societate în general drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor. Motivare unei hotărâri este o necesitate imperioasă și trebuie să răspundă pretențiilor părților. Obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ... trebuie să evidențieze că

Pârâtul a nesocotit în mod repetat această obligație imperativă de a reda în conținutul hotărârii motivele ce au stat la baza luării deciziei, deși motivarea s-a finalizat după depășirea cu mult a termenului prevăzut de lege pentru redactarea unei hotărâri judecătorești.

Această atitudine a pârâtului, alături de pasivitatea manifestată de acesta în instrumentarea cauzelor cu care a fost învestit au avut consecințe foarte grave constând în lezarea unor valori fundamentale, în strânsă legătură cu actul de justiție și anume dreptul părților la un proces echitabil consacrat prin art. 21 din Constituția României și art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Perpetuarea pe o perioadă lungă de timp a situațiilor în care domnul judecător M. L. nu a respectat dispozițiile legale prev. de art.261 și art. 129 alin. (5) și (6) din vechiul Cod de procedură civilă și dispozițiile care asigură instrumentarea cauzelor într-un termen rezonabil, respectiv celeritatea soluționării acestora demonstrează ignorarea de către acesta a consecințelor deosebit de grave ale faptelor sale.

Justițiabilii nu au nici o vină pentru faptul că un judecător, respectiv pârâtul, nu respectă dispoziții procedurale ce reglementează desfășurarea procesului; aceștia așteaptă ca justiția să le soluționeze cauzele într-un termen optim, cu respectarea tuturor dispozițiilor procedurale. Urmările produse prin nesoluționarea cauzelor pot avea consecințe incalculabile pentru interesul personal al justițiabililor.

Interesul justițiabililor din dosarele în care s-au temporizat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedurile se suprapune cu interesul societății de a avea o justiție care soluționează la timp și just cauzele cu care este sesizată, ca și pilon al unei societăți democratice.

Modul în care pârâtul a înțeles să facă aplicarea dispozițiilor legale în cauzele exemplificate cu ocazia analizării elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare indică faptul că acesta nu a înțeles și nici nu a dorit să înțeleagă gravitatea faptelor sale.

Nici procedura de evaluare a activității profesionale, pe care a parcurs-o domnul judecător, nu a condus la îmbunătățirea activității sub aceste aspecte, privind calitatea motivării, efectuarea în termen a lucrărilor și respectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzelor. În speță, situația constatată în activitatea domnului judecător raportat la calitatea motivării, temporizare și depășirea termenului de redactare a fost reținută în procesul de evaluare, prin acordarea unor note mici, însă acest lucru nu a dus la îmbunătățirea activității pârâtului sub acest aspect.

În raport cu toate aceste elemente, în opinie minoritară, dată fiind gravitatea faptelor comise, multitudinea actelor materiale și perioada mare de timp pe parcursul căreia au fost săvârșite, din care rezultă persistența pârâtului în a nu-și respecta îndatoririle profesionale și legale, ținând cont de consecințele grave pentru părțile din dosarele precizate în situația de fapt, apreciem că sancțiunea ce s-ar fi impus a fi aplicată este cea prevăzută de art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004, și anume suspendarea din funcție pe o perioadă de 3 luni.

Judecător _____

Judecător _____

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Grefă:
Judecător _____
Grefier _____

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

